

КАЗ БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 16, БРОЙ 69, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СУ "Иван Вазов" гр. Плевен

март 2026

Национален конкурс за журналистика „Стоян Михайловски“ – Трета награда – 2013; Първа награда – 2014

Национален конкурс за журналистика „Григор Попов“ – Първа награда – 2016, 2017, 2018, 2020, 2022; Специална награда – 2019, 2020, 2021, 2023

Национален конкурс за журналистика „Гео Милев“ – Първа награда – 2019, 2022; Втора награда – 2020, 2021, 2023

Национален конкурс за журналистика „Григор Попов“ - Голямата награда на община Разград за 2024

Специалната награда за 2025 г. в XIII журналистически конкурс „Григор Попов“, гр. Разград

Цена 0.51 €
1 лев

В ритъма на пролетта

ЗА РОДИНАТА

Родината ми раждаше юнаци,
жени, които знамена ми шиха
и пяха песни за хайдутни страшни,
а днес в Балкана е мъртвешки тихо.

Не помни никой смелата ни чета,
как българи в полетата се биха.
А някога отвлякохме Радецки
и Ботевата песен бе велика.

Кръвта ни е платена и изпита,
заровени са костите отдавна.
Сърцето ме боли от тук до Шипка,
до жилите в сърцето на Балкана.

Погребяхме героите велики
и там приключи всичко героично.
А Шипка днес е повече от тиха
и повече от всякога е минало.

София Милева – млада българска поетеса
Носител на национални и международни отличия

Трети март

Денят на 3 март е не просто празник, той е
време за размисъл, за благодарност и исто-
рия.

Свободата, която се извоюва с толкова много
жертви, е не само привилегия, но и отговор-
ност. Отговорност към тези, които не дожи-
вяха да видят същата тази свобода, която ние
имаме днес.

Когато на 3 март отбелязваме Освобожде-
нието, ние не просто чествуваме края на една
епоха, а и началото на една нова.

Свободата не е даденост, тя е битка, борба,
която продължава и до днес.

Този ден ни напомня, че свободата не е нещо,
което идва лесно, а нещо, което трябва да
пазим със същата страст и решителност, с
която предците ни са се борили.

3 март е ден за гордост и възхищение, защото
ни напомня, че ние не сме само наследници,
но и пазители на свободата.

Тези завети и дългът към тях остават
живи.

Симона Тодорова 7ж

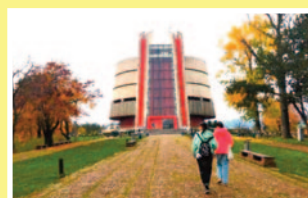

Никол Мечкова 8а

ТРАДИЦИОНЕН ТАНЦ

Приключихме първия срок

- ✓ На кого пишем 6+? - стр. 3
- ✓ Панорамата и Скобелев парк са на-
шите исторически символи – стр. 2
- ✓ Малките победители в големи състе-
зания – стр. 3

Пъстроцветно

- Наградени литературни творби – стр. 5
- Изкуственият интелект и нашето бъдеще – стр. 7
- Денят на влюбените и осмокласниците – стр. 9
- Коледната магия на първи клас – стр. 4

И още ...

- Образът на жената в навечерието
на празника – стр. 8 – 9
- В света на младите учени – стр. 11
- Забавни минути с Мירו – стр. 12
- Настъпи часът на Земята – стр. 10
- Можем ли да влезем в обувките на
учителя? – стр. 4
- Еврото и училищните лавки – мнението на един потребител – стр. 6

Дорина Петрова 5д

Konica Digital Photo Express
гр. Плевен ул. Иван Вазов 10А тел: 0878 300 514

СНИМКИ ОТ ТЕЛЕФОН
1,50лв. за 5мин.
0,60лв.

ТЕНИСКА
С ЩАМПА
26лв.
16лв.

Чаша
15лв.
8лв.

Изрежете талона, влезте при нас
и вземете Вашите отстъпки

Трети март

Панорама “Плевенска епопея 1877”

На Трети март отдаваме почит на всички загинали за Освобождението ни, празнуваме нашата свобода и си спомняме с патриотичен трепет нашата история. Посещаваме Регионалния исторически музей и разбира се, Панорама „Плевенска епопея“. Искам да ви разкажа малко повече за тази емблема на града ни.

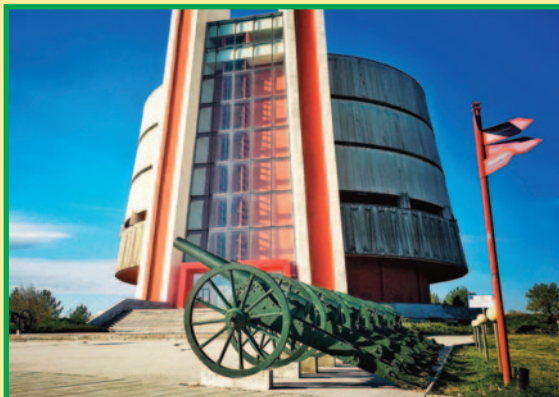
Битката за Плевен или още Плевенската епопея се счита за едно от най-тежките и продължителни сражения в историята на войните за национално освобождение. Обсадата продължава почти 5 месеца (около 150 дни), като даваме около 30 000 жертви. Едни от най-видните борци и командири са ген. Йосиф Гурко, ген. Едуард Тотлебен, Василий Кутайлов, румънският крал Карол I, както и ген. Михаил Скобелев. Османската армия е под управлението на Осман Паша.

Най-прочути стават действията на ген. Скобелев, който често води най-рискованите и кървави атаки. Именно в негова чест е кръстен познатият ни Скобелев парк. Точно там са дадени

хиляди жертви, затова мястото е превърнато в мемориален парк. В началото на музея е изграден малък паметник на Столетов, като емблема на мястото. В центъра на парка е изградена костница, където се съхраняват кости на загиналите воители от отряда на генерала. До нея се намира реставриран турският редут “Исса ага”, както и 9 могили и паметници, почитащи паметта на героите. В парка може да видите оригинални оръдия от Руско-турската война, останали до ден днешен.

Празникът е ден за гордост, но и ден за размисъл колко ценна е свободата. Отдаваме почит на всички руснаци, румънци и българи опълченци, които са дали живота си на наша земя. Както споменах по-горе, в тяхна чест са издигнати много па-

метници в околностите на града, както паметни плочи и музеи. Най-видната постройка, която се счита и за символ на Плевен е Панорамата “Плевенска епопея 1877”. Тя е създадена по случай 100-годишнината от Освобождението на града ни от османска власт. Построена е от българи и руснаци за само 11 месеца. Включена е в стоте национални туристически обекта. Изградена е точно на мястото, където по време на третата атака се водят най-тежките сражения. Автори на проекта са архитектите Иво Петров и Пламена Цачева, заедно с екип от 14 души. Строежът на музея започва на 19 януари 1977 и

завършва 11 месеца по-късно на 10 декември в същата година.

Сградата се състои от 4 зали. В първата има шест картини, които изобразяват сцени от българската история: “Петвековно османско иго в България”, “Априлското въстание 1876”, “Среща в Сан Петербург”, “Превземане на р. Дунав от руските войски”, “Битката за Самарското знаме” и “Шипченският проход”. В останалите зали са разположени скулптурни фигури на руски, румънски и турски войници, различни бойни оръжия (пушки, саби, оръдия), щитове и карти. В някои части на музея има дори звукови ефекти, наподобяващи война - стрелба, оръдия и командни викове, които подсилват усещането. Най-интересни за посетителите са двете зрителини площадки, откъдето могат да се наблюдават: Мъртвата долина, Костницата в Скобелевия парк, Радишевските и Гривишките възвишения, както и редутите “Исса ага” и “Кованлък”. Всеки знае какво символизира българското знаме, нали? Мирът и чистотата (бяло), природата и пло-

дородието (зелено) и кръвта на загиналите за свобода (червено). Но знаем ли всъщност на какво се дължи специфичната форма на Панорамата? Е, нека ви кажа. Архитектурното ѝ тяло е направено така, че да изглежда повдигнато върху 4 щика, които олицетворяват силата на оръжието, донесло свободата. Щикове придръжат 4 хоризонтално разположени пръстена, 3 от които символизират трите атаки срещу Плевен, а четвъртия - обсадата му.

Проектът се счита за уникален, защото сградата няма аналог на Балканите по отношение на комбинация на архитектура, символика, историческо място и художествено решение. Благодарение на архитектите и художниците, които работят по нея, се оформя целият замисъл – Панорамата да помогне на посетителите да “усетят” историческите събития.

Тържественото откриване на Панорамата се е случило на 10 декември, 1977 година, в деня на стогодишнината от Освобождението на града ни.

Честит празник, Плевен!

Рая Чонова, 8в

(Източници: Topnovini, plevan.bg, opoznai.bg, Wikipedia, iLoveBulgaria)

Трети март – пример за националната ни памет или поредната показност на измислен патриотизъм

В навечерието на Трети март за пореден път в новата ни история обществото се разделя на две и повече фракции. Голяма част от хората смята, че Трети март е дата, с която трябва да се гордеем, защото тогава сме се освободили от едно петвековно господство и на тази дата е дадено началото на новата българска държавност. Друга, немалка група от обществото, смята, че Трети март е пример за национален срам, защото Санстефанският мирен договор се проваля. България губи най-българската си област Македония, много български земи, населени с българи, като Беломорска Тракия, Северна Добруджа, Западните покрайнини, Бесарабието остават извън територията на България след решенията на Берлинския конгрес. А отделно от това, България е разделена на две, на едната част е поставен княз, който няма български корени и е там, за да прокаква чужди интереси, а другата част е васална на Османската империя. Поради тези исторически факти много хора смятат, че дни като 24 май, 6 септември, 22 септември са по-подходящи за национален празник.

Плевен е един от ключовите градове по време на Руско-турската война. В него се водят решавачи за изхода на войната сражения. Битките за Плевен подготвят нашето Освобождение. В памет на тези героични събития признателните българи създават Скобелевия парк и емблематичната Панорама „Плевенска епопея“. Сега се качваме до Скобелевия парк, за да видим как плевенчани се отнасят към своята национална памет.

Инициативата за създаване на парка е започната през 1904 година, а още на 3 септември 1907 година той е открит в присъствието на цар Фердинанд I и височайши гости от Русия. Основната

цел е да се почете паметта на загиналите руски войни по време на Руско-турската война. Мястото на парка е символично, той се намира в Мъртвата долина, най-критичното място по време на 11-дневния трети штурм за град Плевен, воден от генерал Скобелев. Името „Мъртва долина“ идва от факта, че на това място се случват преломните и най-тежки битки, оставили след себе си над 6 500 убити и ранени. Непосредствено до парка се намира Панорамата – паметник, издигнат в чест на загиналите войници, които са се били за превземането на града, от другата страна на парка се намира паметникът „Майка България“, издигнат в чест на руските „освободители“, които според плочата на паметника са ни „освободили два пъти“. Един път през 1878 година и един път през 1944 година. Легитимността на паметника беше коментирана дълго, особено след започването на конфликта между Русия и Украйна, но ето, че той все още стои.

Въпреки историческо значение на Скобелев парк, в последните години в него липсват инвестиции. Ще започна разходката си в парка от Панорамата. Паркът е обозначен с малка табела, намира се непосредствено срещу входа на Панорамата. Това е неговата главна алея, прави впечатление, че е окосено, поддържано, има осветление, както и кошчета, които са много на брой. Боклуци няма нито по алеята, нито в тревите около нея. Огромно впечатление прави ръчно редената мозайка от много малки камъчета, личи си, че който е правил този парк, го е правил с желание. От входа на Панорамата паркът е чист и поддържан. В сърцето му има много на брой паметници, които също са поддържани. Продължавайки разходката си по

алеята, виждаме първия паметник, този на д-р Пирогов, спешен медик, ръководещ група от лекари по време на Руско-турската война, прославил се със своите нововъведения в спешната медицина. Паметникът е добре поддържан. Като продължим по пътя си, откриваме, че алеята започва да се стеснява и част от красивата мозайка е покрита с трева. Тази алея ни отвежда до сърцето на парка, в него се намира паметникът на Стоян и Владимир Заимови. През 2022 година ученици от СУ „Стоян Заимов“ почистиха, обезлесиха и облагородиха паметника и района около него. Част от техните дейности беше и възобновяването на надписите върху паметника. Днес, четири години по-късно, тези букви трудно се разчитат. В долните алеи обаче виждаме потресаваща безстопанственост, боклуци навсякъде, поругани от вандалски прояви паметници, липса на табели на български език, както и липса на осветление. А символът на парка, Костницата на загиналите по време на третия штурм, наподобяваща могила, е обрасла с растителност и част от камъните, които са на повърхността ѝ, са започнали да корозират. Асфалтовата алея ни отвежда до Братската могила. Тя е компрометирана от вандалски прояви, личи, че умишлено са отчупвани части от нея. Впечатление прави това, че надписите са на руски език. Няма информативни табели и макар да е известен смисълът на издигането ѝ, езиковата бариера не позволява да се разбере какво точно е изписано.

Като заключение мога да кажа, че със сигурност, горната част на парка е поддържана по-добре за сметка на долната. Целият парк може да се обиколи за по-малко от 20 минути. Предвид неговите раз-

мери той може да се поддържа в пъти по-добре и съответно да бъде по-гостоприемел за всички плевенчани, които искат да се разходят в него не само на Трети март. Отчитам и факта, че повечето българи, които ще посетят места с историческа тематика, ще го направят без много да се замислят, а чувството за гордост и национална принадлежност няма да се изпитва, ще остане на втори план, изпреварено от обществено и морално задължение на националния ни празник да сме патриоти.

Чувствата, които ме обземат към края на разходката ми, са красноречиви. От една страна, виждам поредния пример за родна немарливост и чувство за срам от това, че нашето поколение не може да поддържа това, което нашите предци са създали. И винаги в такива моменти си мисля, ако те в момента ни виждат, как ли се чувстват? От друга страна, виждам един парк, който въпреки всичките политически метаморфози, които е преживяла нашата страна, все още съществува, макар че са минали почти 120 години от създаването му. Основната вина за настъпилата безстопанственост за мен не е само на държавата в лицето на общината. Голяма роля има и гражданската общност. В Плевен повечето хора не показват интересованост към културните ни обекти и историческите паметници. И именно когато липсват хора, които да окажат „учтив натиск“ с гражданско недоволство, се стига именно до такива парадоксални обстоятелства, в които ние имаме нещо уникално и единствено по рода си, оставено донякъде занемарено и безстопанствено. Именно това е показателно, как ние като народ пазим и ценим историята си. Не отричам и нашата лична отговорност не само да знаем и да помним, но и да действаме, за да съхраним своя Скобелев парк за бъдещето. „А когато един народ, не знае своята история, той е обречен да я повтори“, казва Джордж Сантаяна.

Йоан Градинаров 11а

Историческата ни памет с ценностите на мартенските празници

Месец март заема особено място в българския празничен календар. Той съчетава в себе си древни традиции, национална история и морални ценности, които и днес ни напомнят кои сме и откъде идваме. Мартенските празници не са просто дати, а носители на историческа памет и духовно наследство, предавано от поколение на поколение.

Първи март – Баба Марта – е един от най-старите български обичаи. Мартеницата символизира здраве, ново начало, надежда и връзката между човека и природата. Чрез този обичай българите съхраняват спомена за древните си корени и уважението към живота. Историческата памет тук не е записана в книги, а е жива, вплетена в червено-белия конец, който носим с вяра и обич.

На Трети март отбелязваме Националния празник на България – Деня на Освобождението. Това е дата, която ни напомня за борбата, саможертвата и стремението към свобода. Историческата памет за събитията от 1878 година ни учи на родолюбие, отговорност и признателност към героите, дали живота си за независима България.

Чрез честванията поддържа жива връзката с миналото и осъзнаваме значението на свободата като основна човешка ценност.

Осми март – Международният ден на жената – също носи важно послание. Той е свързан с уважението към жената, равноправието и признанието за нейния принос в семейството и обществото. Макар да е международен празник, в българската традиция той се възприема като ден на благодарност към майката, внимание към жената и човечност.

Мартенските празници обединяват история, традиции и ценности като свобода, здраве, уважение и национална идентичност. Те ни напомнят, че историческата памет не е само минало, а основа, върху която градим настоящето и бъдещето си.

Ема Ракова 8б

Малките тачанти – големи победители

Коледната магия оживя в I^в клас

В навечерието на Коледа учениците от I^в клас на СУ „Иван Вазов“ превърнаха класната си стая в зимна приказка. Ефирните снежинки затанцуваха с пухкавите помпони, момчетата предадоха на всички своето настроение и ентузиазъм с енергичния си танц. Първокурсниците показаха завидно английско произношение при представянето на Santa Claus, а изпълнението на We Wish You A Merry Christmas обедини всички деца в общ празничен танц, съпроводен с много смях, балони и истинска

празнична радост. В театралната сценка Сашко заедно с елфа и елениите ни разкриха колко важни са търпението, добротата и вярата в чудесата.

Особено вълнуващ бе финалът с танца „Коледна фея“, когато в детските ръце заблестяха малки свещички – символ на светлината, доброто и обичта. Малките ученици показаха, че Коледа е време за приятелство, споделяне и чудеса, родени в детските сърца.

Екипът на I^в клас

Малко момиче в големия шах

От 29.01 до 01.02 в Грандхотел Пловдив се проведе турнир по класически шахмат в памет на именития пловдивски гротмайстор Юлиан Радулски с участието на 150 шахматисти от всички възрастови групи. В турнир Б за момчета и момичета до 12 години нашата малка шахматистка Рая Вџева от

1.в клас на СУ „Иван Вазов“ спечели първо място и златния медал в своята възрастова група – момичета до 8 години с 2,5 точки и бе наградена лично от гротмайстор Александър Делчев, който ѝ връчи купа преди седмица и на Детския турнир „Купа Цариброд“ в Сърбия.

Елка Станчева,
класен ръководител на 1в

Ученичка от СУ „Иван Вазов“ с второ място в национален конкурс за детска рисунка

С радост и гордост споделяме, че Сиана Христова, ученичка от II^г клас на СУ „Иван Вазов“, завоюва второ място в националния конкурс за детска рисунка „Моята идея за чиста планета“, който ежегодно се организира от образователен център BRITANICA. В конкурса участваха деца от цяла България в две възрастови групи, а темата тази година насърчи малките творци да споделят своите мечти и идеи за по-чиста, по-устойчива и по-красива планета.

Сиана впечатли журито със своята оригинална рисунка, в която силата на въображението ѝ се съчетава с послание за отговорност към природата. В своята рисунка второкласничката създава пъстър и живописен град на бъдещето, в който природата и хората съжителстват в хармония. Зелените сгради са изпълнени с дървета и цветя, използват се възобновяеми енергийни източници, а чистата вода и въздухът са ценени и пазени. За постижението си тя получи специална награда II място

във възрастовата група 1–2 клас. Нейната творба бе отличена сред стотици изпратени рисунки, което е изключителен успех и признание за творческите ѝ способности и усет към важни екологични теми.

За призовото второ място Сиана бе наградена от организаторите с грамота, игра и книга на английски език, творчески материали и голямата награда – безплатен летен курс по английски език, който ще надгради знанията ѝ, придобити в училище.

Поздравяваме Сиана за нейния талант и вдъхновение и ѝ пожелаваме още много творчески успехи!

Снежанка Лишкова,
класен ръководител на 2г

ШЕСТ+

Спортист на годината 2025 за община Плевен и участието на вазовци

На 21 януари се проведе събитието „Спортист на годината на Община Плевен за 2025“. Мероприятието се състоя в зала „Катя Попова“. При съставяха множество спортни легенди родом от Плевен, които имаха възможността да се запознаят с младото поколение спортисти. Гости бяха кметът на Община Плевен г-н Валентин Христов, председателят на Общински съвет – Плевен доц. д-р Иван Малкодански, областният управител инж. Мартин Мачев, заместник-кметовете Елина Димитрова и Лидия Петкова, Росен Височков – общински съветник и заместник-председател на ПК по младежки дейности, спорт и туризъм в местния парламент и Ваня Първанова – началник на отдел „Спорт“ в Община Плевен.

Още със самото откриване на събитието вазовци се представиха по невероятен начин. Нашият спортен клуб по мажоретен спорт „Еуфория“ беше поканен да открие церемонията. Момичетата ни както винаги се представиха блестящо и спечелиха сърцата на публиката. След тяхното изпълнение кметът на Община Плевен д-р Валентин Христов връчи плакети на спортисти, които през изминалата 2025 година имат кръгли годишнини. Част от тях са Цоло Божилски, Богдан Николов, Наско Асенов, Галя Николова и Марияна Костова.

Бяха отличени и отборите, които са се представили отлично на ученическите игри. Това са отборът по лека атлетика – девойки, на Математическа гимназия „Гео Милев“ и баскетболният отбор на Профилирана гимназия с преподаване на чужди езици „Димитър Димов“. Връчен беше и специален приз за издигане престижа на плевенския спорт. Негов носител е Ивет Горанова, която е олимпийски шампион, почетен гражданин на Плевен и носител на отличието „Спортист годината“ на Община Плевен с рекордните шест пъти заради спортната си кариера, развила се в каратето.

Приближават и едни от най-важните отличия за вечерта. А именно: отбор на годината, треньор на годината и спортист на годината. За 2025 година наградата „Отбор на годината“ получи Баскетболен клуб „Спартак Плевен“ с треньор Тодор Тодоров, като сред номинираните беше и нашият отбор по мажоретен спорт „Еуфория“. За треньор на годината пък отличен беше Георги Гетов – Спортен клуб по лека атлетика „Спартак Плевен“. Сред номинираните беше и Надя Тодорова, треньор на мажоретния ни състав. Събитието продължи с номина-

циите в категория „Перспективни състезатели“ на възраст до 14 години. Номинираните бяха 29 на брой, като две от тях са **нашите мажоретки Калина Терзиева и Лея Рускова**. Кулминацията на събитието беше именно Топ 10-те спортисти на годината. Наградените са както следва: Йоан Тонов, Камен Горанов, Альоша Илиев, Дейвид Найденов, Роселин Бачевски, Натали Захаријева, Валентин Илиев, Христия Нинонова, Йоана Константинова. А на първо място със своите отлични участия на турнирите по тенис „Ролан Гарос“ и „Уимбълдън“ е Росица Денчева и затова тя е отличена като **спортист на годината за 2025**.

Събитието беше много вдъхновяващо и ни накара да се почувстваме горди не само като плевенчани, но и като ученици на училище „Иван Вазов“. Пожелаваме си още много поводи да посещаваме събитието „Спортист на годината“ и поздравяваме нашите момичета и тяхната треньорка за това, че за пореден път представят училището ни пред града по един достоен начин.

Цветина Данчева 11г
Снимки: Иван Данчев 11г

Малкият творец с големи успехи

Рисуването е страст и начин да изразиш себе си чрез цветове и форми. То се ражда от вдъхновението и носи емоции, които думите понякога не могат да опишат. Изкуството няма възраст – то може да се появи още в детството и да се превърне в истинска страст, която с времето нараства.

Пример за това е осемгодишният Теодор Костадинов – Тео, ученик във 2д клас с класен ръководител Ива Георгиева. Страстта му към рисуването започва едва когато е на 3 години, а от 5-годишна възраст започва целенасочено да развива в школа по рисуване към Център за работа с деца в град Плевен.

Не след дълго идва и първият му голям успех – трето място в националния конкурс „Златна есен – плодове на есента“ (2023г.). Неговата творба и до днес е изложена в Музея на изкуствата град Севлиево – признание, с което малко деца могат да се похвалят.

Следват нови отличия, сред които трето място в международен форум „Велики Преслав – историята на цял един народ“. Тези награди до-

принасят още повече за мотивацията и любовта му към изкуството. С течение на времето Тео продължава развитието си в арт школа „Рисувай с вяра“ към Народно читалище „Парашкев Цветков“ – Плевен, с преподавател Вира Савова. Под нейното ръководство идва и нов успех – второ място в национален конкурс „Моето любимо място за пътешествие“

Истински впечатляващи са постиженията му по време на коледните конкурси. Теодор е отличен с първо място от III Национален конкурс за детска рисунка „Коледни външения“–2025г., село Водица и първо място на V национален коледен конкурс за ръкотворници „Коледна магия“–2025г.

Всички участия са в конкурси за деца до 10-годишна възраст, което прави успехите му още по-значими. Талантът на Тео не се ограничава само до изкуството. Той открива още една своя страст-тениса, където влага много труд и желание за развитие, с надеждата скоро да завоюва отличия в сферата на спорта. В малкото си свободно време Тео

дор посещава уроци по плуване и шах – занимания, които развиват както тялото му, така и ума му. Историята на Тео е доказателство, че когато едно дете получи подкрепа, вяра и свободата да мечтае, талантът му се превръща в истинско вдъхновение. Зад всеки негов успех стои детска мечта, развивана с много труд, постоянство и любов към изкуството и спорта. Бъдещето със сигурност принадлежи на деца като него: смели, талантливи и устремени напред.

Калина Георгиева 12б

Шест+ в края на срока

Класация по успех на паралелките за първия учебен срок

Както всяка година ще спазим традицията на училищния вестник да покажем най-отличните паралелки според средния успех на класа. Като тъй като формата на обучение в различните училищни етапи е много различна, ние правим общо три класации - за начален, прогимназиален и гимназиален етап. Тази класация пресмята средния успех на класа като взема сročния успех на всеки ученик, който съответно е средно аритметично на всички сročни оценки, които той е получил.

Започваме, разбира се, с най-нетърпеливите, а именно начален етап. На трето място се класира 4а клас с успех от 5,63. На второ място пък само с четири стотни пред тях е 4г, следователно с успех 5,67. И първенците в класацията за начален етап са 4в клас с най-високия успех сред четвъртокласниците - 5,73. Поздравления на малчуганите в нашето училище за отличното представяне! Продължаваме с прогимназиален етап като тук учениците,

които са на трето място в своята категория, са 7а клас. Те завършват срока с успех от 5,44. На второто сребърно място се класират учениците от 5 б клас, които са завоювали успех от 5,47. На първо място пък е клас, достигнал успех от 5,67. И този невероятно представил се клас е 5 а. Поздравления!

На последно място, но не и по важност, разбира се, е гимназиалният етап. Тук класовете са много близко един от друг като успех, затова сме представили топ 5 на

най-отличните. На пето място с успех от 5,48 е 11г клас. Класът, който само с една стотна минава 11г клас, е 9б, а неговия успех от 5,49 го нарежда на четвърто място. Влизаме в зоната на топ 3 паралелките, където нещата вече стават отлични. На трето място се класират учениците от 9в, които завършват първия срок с 5,53. Оттук нататък става много интересно, защото тази година първото място всъщност си поделят цели два класа, които са успели да завоюват успех от 5,68. Двата

класа, първи по успех за гимназиален етап са... 11в и 8в! Честито!

И тази година не сме разочаровани от постигнатия през изминалия срок успех на учениците. Те се справят страхотно и това си личи по средния успех на нашето училище, който в момента е 5,28. На всички, които не са успели да открият паралелката си в тази статия, можем само да кажем да продължават да се трудят, за да може в следващата учебна година да влязат в челната тройка. Пожелаваме и успешен втори срок на всички ученици!

Цветина Данчева 11г

За благотворителна кауза

Първокласниците от 1в клас и децата от ДГ „Ралица“

В навечерието на най-светлите празници учениците от 1в клас преживяха един от онези дни, които остават в сърцето – топъл, усмихнат и изпълнен с доброта. Те гостуваха на децата от четвърта група на детска градина „Ралица“, за да творят заедно коледни картички за благотворителния базар на Мото Коледа.

Усети се празничният дух – масите бяха отрупани с цветни картони, брукат, лепило и купища идеи. Първокласниците с радост показваха на по-малките как да изрежат снежинка или да залепят звездичка.

„Аз им помогнах да направим елхичка, а те ми казаха, че е най-хубавата!“ – сподели развълнувано Анелия от 1.В клас.

„Беше много забавно, защото работихме като истински екип. Искам пак да творим заедно!“ – добави нейният съученик Кирил. Децата от детската градина също се включиха с огромен ентузиазъм. Заедно създадоха десетки картички – всяка различна, всяка носеща частица от тяхното въображение и доброта.

Творбите им са част от благотво-

рителния базар на Мотоколеда, където събраните средства ще подкрепят кауза, близка до сърцата на всички.

„Харесва ми, че с нашите картички ще помогнем на някого. Това е най-хубавият подарък.“ – каза първокласникът Борис.

В края на срещата директорката на детска градина „Ралица“ изненада всички участници с грамоти и малки награди. Тържественият момент беше посрещнат с аплодисменти и блестящи очи.

„Много се зарадвах на грамотата! Ще я пазя, защото е за добро дело.“ – сподели Александра, стискайки своята награда.

Срещата между първокласниците и бъдещите ученици от ДГ „Ралица“ показва, че когато децата творят заедно, се случва нещо повече от изработване на картички – раждат се приятелства, учат се важни уроци и се създават спомени, които топят дълго.

Това беше ден, изпълнен с коледна магия – магията на доброта, споделянето и детските усмивки.

Елка Станчева,
класен ръководител на 1 в

В обувките на учителя

Да застанеш пред дъската не е просто въпрос на физическо присъствие. Това е момент на трансформация. Когато един ученик влезе в ролята на „учител за един ден“, той не просто предава информация – той предава част от себе си. Изведнъж перспективата се променя. Светът вече не е само слушане и водене на записки, а отговорност, търпение и изкуството да събудиш любопитство.

Инициативата „Връстници обучават връстници“ е един от най-мощните инструменти на съвременното образование. Тя премахва бариерите и йерархията, като ги заменя с емпатия. Когато по-големите ученици споделят знания с по-малките, се случва нещо магическо – знанието се превръща в диалог, а авторитетът се изгражда чрез вдъхновение, а не чрез страх. Да бъдеш учител за един ден, озна-

чава да разбереш, че най-добрият начин да научиш нещо, е да го обясниш на някой друг.

В духа на тази споделеност, Ученическият съвет на СУ „Иван Вазов“ организира специално събитие, посветено на най-светлите български празници – Бъдни вечер, Коледа и Нова година. Целта? Да пренесе магията на родните обичаи в сърцата на най-малките възпитаници на училището.

Събитието се проведе в седмицата преди коледната ваканция от 15 до 19 декември 2025 г., като гимназистите бяха разпределени в екипи по двама и посетиха учениците от начален курс. На малчуганите бяха представени презентации, свързани с българските традиции и обичаи, които бяха последвани от викторина, за да бъде проверено наученото. С много внимание и артистичност гимназистите четеха

коледни приказки на най-малките ни възпитаници. В тези моменти класната стая се превърна в уютно място за мечти, където доброто винаги побеждава.

В края на деня, когато шумът в класните стаи утихна, „новите учители“ си тръгнаха с няколко важни урока. Много от големите ученици разбраха, че да задържиш вниманието на 20 малчугана, докато им обясняваш за символиката на бъдника, изисква повече енергия от един тест по математика и когато видиш десетки чифтове очи, които те гледат с доверие, осъзнаваш, че всяка дума има значение. Усетът, че си помогнал на някого да разбере българските традиции, носи удовлетворение, което не може да се сравни с нито една оценка в бележника.

За много от участниците това беше „свервяване на часовника“. Те откриха, че за да те чуят малките,

трябва да говориш на техния език и да откриеш детето в себе си. Една презентация не е просто слайдове, а готовност за неочаквани въпроси.

Тази смяна на ролите е най-добрият начин да се изгради уважение към труда на преподавателите и същевременно да се вдъхнат увереност и лидерски умения у по-големите ученици. Те не просто „преподадоха“ традициите – те ги преживяха заедно с малките.

Инициативата доказва, че традициите не са просто остарели думи в учебниците, а жив огън, който трябва да се поддържа. Когато „учителят“ е твой по-голям при-

ятел, урокът се превръща в преживяване, което се помни дълго след като бие последният звънец.

В инициативата взеха участие: Никол Панчева 9а, Божидара Борисова 8в, Пламена Петкова 8в, Калина Георгиева 12б, Цветелина Христова 12б, Ивон Върбанова 6в, Мария Тодорова 6в, Виктория Захариева 6в, Катерина Василева 6г, Кристина Александрова 7в, Елица Георгиева 7в, Никола Пандурски 7г, Жана Постълуйт 7а, Яна Янева 11а, Василена Гайдарова 11б, Силви Александрова 11б, Теодора Димитрова 12 в, Ивет Генкова 11а.

Цветелина Христова 12 б

Таланти в действие – победителите в XXIII общински конкурс за детско литературно творчество, детска рисунка и коледна картичка на тема: "МОЕТО КОЛЕДНО ПОСЛАНИЕ"

Общинският конкурс за детско литературно творчество, рисунка и коледна картичка на тема „Моето коледно послание“ се провежда всяка година в навечерието на настъпващите коледни и новогодишни празници. Формата на конкурса включва основно два раздела – „Изобразително изкуство“ и „Литературно творчество“. В раздел „Изобразително изкуство“ младите художници могат да участват с рисунки и изработване на коледни картички. Участниците са разпределени в четири възрастови групи.

Комисия с председател Геннадий Гешев – Директор на ЦПЛР-ЦРД - Плевен разгледаха общо 243 броя рисунки. В трета възрастова група от 11 до 14 години, **трета награда** спечели нашата ученичка Дария Георгиева

Асенова от VIII в клас. Наградата ѝ връчи госпожа Елина Димитрова – заместник-кмет на Община Плевен. Рисунката на Дария е прекрасна, изпълнена с много топлина и обич! С изразните средства на живописиста ученичката демонстрира креативност и въображение.

Участие с рисунки в конкурса взеха и други наши художнички, които се представиха прекрасно - това са София Христова, Яна Георгиева и Гергана Христова от VIII Б клас. Всички техни рисунки публикувахме в коледния брой на вестника. В раздел „Литературно творчество“

призовите места грабнаха Калина

Георгиева от 12 б клас, **първо място** в раздел „Проза“ и Катерина Игна-

това от 12 б – **второ място** в същата категория. В раздел „Поезия“ **трето място** спечели Бориса Краевска от 4 в, а Мария Арсова от 6б клас спечели

второ място. Някои от техните творби публикувахме в коледния брой на вестника ни. Останалите мо-

жете да прочетете по страниците на този брой.

Откриването на изложбата с конкурсните творби и връчването на наградите от конкурса се състоя в навечерието на Коледа на 16.12.2025 година в зала „Катя Попова“, град Плевен. Официални гости на празничното събитие бяха г-жа Елина Димитрова – заместник-кмет на Община Плевен, г-жа Ирена Александрова – началник отдел Образование, Плевен, г-н Геннадий Гешев – директор на ЦЗРД-Плевен. Всички участници в конкурса имаха възможността да присъстват на празничен коледен концерт с много музика, настроение и танци, на който бяха обявени и наградени най-добрите автори на рисунки, картички и литературни творби. От общо 243 рисунки бяха подредени най-добрите и интересни творби на деца от различни възрастови групи, възпитаници на различни плевенски училища и детски заведения. Грамоти за активно участие и отлично представяне в конкурса бяха връчени и на техните учители-вдъхновители.

Поздравления за Дария, Мария, Бориса, Калина и Катерина – победителите в XXIII общински конкурс за детско литературно творчество, детска рисунка и коледна картичка на тема „МОЕТО КОЛЕДНО ПОСЛАНИЕ“! Пожелаваме им напред много изяви, награди и постижения в света на изкуството и училищния живот.

Поздравления и за останалите наши участнички! Картините на талантливите ни художници традиционно се излагат в Коледна изложба, която е подредена на първия етаж срещу физкултурния салон в нашето училище. Картините на нашите ученици са изпълнени с много въображение и мечти, творчески усет за композиция, цвят и светлина. Участници в нея са прекрасните художници от 5 а, б, в, г, д, е, б, д, 7 б, г и 8 а, б, в клас

В@з Буки Веди

времето, в което не парите и индивидуалният интерес са водещи, а доброто, любовта и разбирателството. Открих цитатите, характеризиращи възрастната жена, и зададох на изкуствения интелект да

оформи как визуално би изглеждала тя. Резултатът бе интересен. Всички откликнаха положително на представеното. Разбраха и посланието, вложено чрез образа на баба Марга - важно е да не забравяме, че истински важните неща в живота са семейството и любовта. Може да си най-бедният човек на света, но ако си заобиколен от хора, които те обичат и уважават, парите няма да са от значение.

Анна Ботева 10а

Моето коледно послание

С годините Коледа започва да идва все по-тихо. Докато по-растваме, неусетно сменяме детския трепет с бързина, отговорности, тревоги, и в този шум празникът престава да блести така ярко. Онова, което някога сме усещали ясно и естествено, започва да изглежда далечно. Точно в тези моменти си спомняме за детството. Връщаме се към времето, когато магията беше навсякъде - в светлинките на елхата, в смеха на близките, в емоцията от очакването на празника. Като деца не търсехме доказателства, нито сравнявахме, нито бързахме. Коледното чувство просто беше там - чисто и силно.

Но когато се огледаме по-внимателно, разбираме, че тази детска магия никога не е изчезвала. Тя просто се е скрила на по-тихи места. В малките жестове, които често подминаваме. В добрата дума, в подадената ръка, в способността да бъдеш до някого, когато има нужда. Именно тези незабележими прояви на внимание изпълват сърцето с онова особено чувство на топлина, което често свързваме с празника. В тях откриваме истинския смисъл на семейната близост и подкрепа. Посланието на Коледа е просто: Бъди чудото! Не чакай магията да дойде отвън, а я създай сам чрез доброта и сърдечност. Особено силно въздействие има доброволчеството – когато отделяме време и усилия, за да помогнем на хора, които нямат подкрепа. То ни учи на съпричастност и ни кара да се замислим за живота на другите, не само за нашия собствен. Доброволчеството показва, че дори малките усилия имат голяма стойност: разговор с възрастен човек, помощ при нужда, посещение на дом за деца или участие в благотворителна кампания са примери, при които личната ни отдаденост създава промяна. Тези моменти разкриват истинската стойност на това, което имаме, и ни учат да го ценим.

Усилията ни за другите, променят и самите нас. Каузите, в

които участваме, не са само помощ за нуждаещите се, те са и начин да развиваме своето сърце и съзнание. Това ни напомня, че истинската Коледа не е в това какво ще получим, а в това какво ще дадем. Всяко добро дело, колкото и малко да изглежда, се отблагодарява – рано или късно. Добрите каузи, които подкрепяме, възстановяват вярата ни в човека и ни учат, че можем да направим живота на другите по-лек и топъл. Не е нужно да сме герои или да правим грандиозни жертви – дори малка усмивка, топла дума, коледна картичка или помощ при ежедневна нужда могат да се превърнат в истинско чудо за някого. Трябва да се огледаме наоколо и ще видим, че болката и грижата са навсякъде, само трябва да имаме очи и сърца. Да не отминаваме, да се спрем, да се погрижим, да подарим от цялата си душа малко от времето си, малко от обичта си. Така единичното добро се превръща в добро за света.

Напомняме си и за нещо още по-важно – добротата не бива да се проявява само по Коледа. Празникът е само повод да погледнем към себе си и към другите, но истинската стойност на доброто е в това да го носим в сърцето си през цялата година. Да не чакаме специален ден, за да бъдем хора, а да превърнем вниманието, щедростта и съпричастността в навик. Когато добротата стане част от ежедневието ни, тя вече не е просто жест — тя е начин на живот, малко чудо, което можем да създаваме всеки ден.

По Коледа размишляваме за добротата и си пожелаваме да срещаме по пътя си само доброта. Нека помним, че всяко добро, което дадем, остава — в някого, някъде, завинаги. Коледа не е ден от календара, а светлина, която запалваме в сърцата си. И ако я нося аз, и ако я носиш ти, тогава светът наистина става по-добро място. Бъди нечия надежда. Бъди нечие чудо! Коледата започва от теб.

Калина Георгиева 12 б
Първо място в XXIII общински конкурс „Моето коледно послание“

Предизвикателство пред десетокласниците

Сред учебното съдържание по български език и литература за 10. клас е повестта „Гераците“ на Елин Пелин. С цел да направи учебния час по-интересен и по-интерактивен преподавателят по литература, г-жа Мариана Пенчева, ни възложи проект, чрез който да представим произведението по по-разнообразен начин.

С моите съученици трябваше да представим героите и образите в творбата. На мен ми бе поставена задачата да представя дома и бора,

които имат символно значение в повестта. Подготвих се чрез макет, за да се постигна визуален ефект и да пренеса всички в мястото на действие. Изготвянето на задачата изискваше от мен доста време, но крайният резултат си заслужаваше, тъй като съучениците ми останаха впечатлени. Изработването беше истинско удоволствие за мен, понеже обичам да творя. Използвах материалите картон, тел и дървени клечки. Получи се много красиво. В съчетание с проектите на другите учебният час се хареса на всички. Беше нестандартен и вълнуващ.

Елена Генчева 10б

В час по литература ми беше възложена задачата да представя образа на баба Марга от повестта „Гераците“ на Елин Пелин чрез цитати. Тя е изключително силен и ключов герой, затова за мен беше важно, презентацията ми да бъде не само с вярна информация, но и увлекателна. Постарах се да покажа, че героинята всъщност е символ на

Валентина Миланова 5б

Новата валута и училищните лавки

Вечната битка за хляб

Инфлация и покачващи се цени. Това са думи, които не спират да витаят в публичното пространство и в новинарските емисии по всяка от националните ни телевизии. Те сами по себе си не са толкова страшни, но тяхното значение е много болезнено. Защото удрят там, където българина „най-много го боли“, в джоба му. Още по-страшно се оказва именно това, че тези думи не са клиширани, а са реалност, която ни заобикаля. А реалността е страшна. Покачването на цените покрай въвеждането на еврото започна още от месец август, а в началото на 2026 година те масово бяха закръглени в полза на бизнеса, а не на потребителя.

Държавните регулатори не се справиха добре, като нито успяха да окажат контрол, нито да наваксат с нужните проверки по подадени сигнали. Фрапиращ е и фактът, че някои общински дружества вместо да дават пример и да спазват уверенията, че цените няма да се променят, превалутираха и закръглиха в своя полза, или директно цената в левове се превърна в евро. Както синята зона в София, където цената стана от 2 лева – 2 евро и цената на билета в градския транспорт на Плевен от 1,50 лева до 0,80 цента или 1,56 лева.

Училищните лавки не останаха поназад. За да се задълбочим в проблема, ето и нужната предистория. През 2022 година, след спешен учителски съвет, в СУ „Иван Вазов“ се взе решение по време на учебния процес учениците да не могат да напускат сградата, освен ако нямат уважителни причини. Мотивите за тази мярка са свързани с безопасността на учениците и превенцията на опасни за здравето субстанции, които са достъпни за всеки, който ги търси. Коментарът на това решение е ясен, трябва да се опазва здравето на учениците.

След влизането в сила на решението обаче, родният предприемачески дух доведе до необосновано галопиране на цените в училищните лавки. А учениците се оказаха в невъзможност да си избират откъде да си купуват храната и станаха удобни клиенти на лавките в училище. След три години въртене в порочния кръг от покачващи се цени, монополът на концесионера,

който държи две хранителни помещения в нашето училище, достигна своя пик през тази учебна година. Първо, необосновано се вдигна цената на минералната вода, когато в Плевен имаше воден режим. След 01.01. 2026 г., когато приехме еврото, 1л. вода на известна марка струваше 1 евро. В училищното пространство се коментира, че стоките вътре се продават с 300% надценка. В първите дни от въвеждането на еврото станахме свидетели на курioзни превалутирания, които по-късно бяха коригирани. Част от тях бяха наличието на етикети, които показваха една и съща цена в лева и евро; цената на известни плодови млека, която достигна до 1,50 евро. Други доста високи цена бяха тези на тортилата и бриош питката. Към датата 06.02.2026 г. част от високите цени са променени, след разговори на училищния директор с управителя на фирмата, спечелила обществената поръчка. Въпреки това, ако един ученик в горен курс иска да се нахрани с продукти от лавката, няма да му бъде вкусно, а ще му бъде солено, защото ще му излезе в диапазона от 7 до 9 евро.

На провела се родителска среща на 07.01.2026 г. основният фокус в някои от единадесетите класове беше изместен от приключването на първия срок към вече силно на шумелия проблем с училищните лавки. Главните теми бяха ненормално високите цени, липсата на хигиена и неиздаването на касови бележки. В търсене на отговор дали това е вярно, обсъждах с мои съученици темата и ето мнението на един от тях, пожелал да запази анонимност: *Цените са високи и това се вижда от всички. Фактът, че нямаме алтернатива за адекватна храна е генерален проблем, понякога ми се яде нещо готвено, а не тестени боклуци с кренвири и шунка. Относно хигиената, продавачката пина пари и след това докосва сандвичите с ръка, случвало се е да изтърве щипката за кренвиришките, да я вдигне от земята и без да я мие, да я ползва веднага. Уча тук от 5-и клас, никога не съм виждал касов апарат и никога не съм получавал касов бон. Те могат да си поставят цени, каквито пожелаят, нямат отчетност*

и съм сигурен, че реализират голяма печалба. Масово мнение сред всички ученици е, че хигиената е ниска. Група родители заяви, че подготвя своите сигнали към БАБХ, КЗП и ХЕИ.

Отговорът от училищното ръководство в лицето на директора не закъсня. Госпожа Нинова извика някои от най-заинтересованите ученици, представители на 11.а и 11.г клас в кабинета си, за да обсъди с тях проблема. Тя заяви, че разбира и приема нуждите на учениците. Припомни, че обявяването на обществените поръчки се случва от Общината, а не от училището. И таван на надценката не фигурира сред критериите. Добави, че договорът скоро изтича и ще прецени как да действа.

Госпожа Ганка Нинова сподели, че старателно обмисля информацията и предложи алтернатива за хранене в училищния стол. Сред вариантите е възможността всеки ученик предварително да си заявява какво готвено ястие желае да консумира и то да бъде доставено в училищния стол преди голямото междучасие или да си купува закуски от стола, които са значително по-евтини. Директорът заяви, че ще проведе диалог със собственика на фирмата, наел лавките, с цел намаляване на цените до изтичане на договора. След проведените разговори беше смъкната цената на някои артикули. Все още проблем остават относително високите цени, а голяма част от учениците в знак на протест започнаха да посещават училищния стол или да си носят храна откън.

Като пряко засегната страна аз ще подам предложение, входирано с нужния брой подписи, към Общинския съвет в Плевен за коренния на параметрите на обществените поръчки в училищата на територията на област Плевен и добавянето на задължителен критерий: таван за надценка в училищните лавки. Трябва да не се примиряваме със случващото се и да покажем, че границата на търпимост на младите хора не е толкова висока и те могат да се борят както за по-здравословни и качествени храни, така и за промяна на всичко нередно в училищния живот.

Йоан Градинаров 11а

Първото място е доказателство, че всичко си е струвало

След впечатляващия успех на футболния отбор (8 – 10 клас) от нашето училище, който спечели първо място в градските ученическите първенства, ние от училищния вестник имаме възможността да интервюираме един от важните играчи в тима – Боян Игнатов от 9 а клас. Спокоен, усмихнат и горд, той ни разказа какво стои зад този голям успех.

Нашият училищен отбор се изправи на финала срещу футболния отбор на Езиковата гимназия и взе купата. Боян сподели, че победата носи огромна гордост за него и е доказателство, че целият труд през сезона е имал смисъл. Според него най-важният фактор за постигнатото първо място е бил отборният дух – всички са играели заедно, помагали са си и не са се предавали дори в най-напрегнатите моменти, дори и в последната минута.

Като защитник той признава, че приносът му идва основно от концентрацията и стабилността в отбраната. Стремел се е да бъде категоричен, да не допуска греш-

ки и да държи отбора сигурен в защита. Боян тренира футбол още от 8-годишен и именно тогава се заражда и любовта към футбола: *Просто усетих, че това е играта, която ме прави щастлив.* Както в училищния, така и в своя отбор Боян винаги се стреми да бъде добър и да помага на съотборниците си, защото само така могат да стигнат до финала.

Финалният мач срещу Езиковата гимназия не е бил лесен, тъй като отговорността в защитата винаги е голяма. Въпреки това добрата организация на отбора е помогнала играчите да се справят с напрежението и да запазят контрол до края. Важна роля има и треньо-

Общинският младежки парламент дарява за деца

С идването на коледните празници всичките организации правят различни благотворителни дейности и тази година Общинският младежки парламент не ни разочарова. Както и миналата година ученици от различни училища се събраха и изработиха коледни картички, украшения и декорация, които после изложиха в една от коледните къщички на площад „Възраждане“. Коледният базар се проведе на две дати 08.12. и 15.12, като беше отворен от 10 до 20 часа. Въпреки ниските температури в къщичката винаги имаше младежи, посрещащи хората с топла усмивка. Базарът беше посетен от доктор Валентин Христов, кмет на община Плевен, заместник-кметът „Хуманитарни дейности“ Елина Димитрова, заместник-кметът Лидия Петкова с ресор “Обществен ред и сигур-

ност” и г-жа Ирена Александрова – началник отдел “Образование и младежки дейности”. Инициативата беше подкрепена и от инж. Мачев – областен управител на община Плевен. Всеки един от тях остана очарован от креативността на младежите и тяхната готовност да помогнат на колкото може повече деца в нужда. В рамките на двата дена беше събрана колосалната сума от 1609,13 лева. В тази инициатива участваха активно и всички членове на Парламента от СУ „Иван Вазов“.

Тази година къщичката на Младежкия парламент беше свързана с „Мото Коледа“ и тяхната кауза за лечение на деца в нужда. Сумата беше предадена на 20.12. в 11:30 часа. Разбрахме, че парите са били използвани за децата, след като внимателно са преценени всички случаи.

Мария Петрова 11г

рът, който Боян определя като ключов: *Той ни подготви тактически и ни накара да играем дисциплинирано. Даваше ни*

увереност и ни напомняше, че стабилната защита печели титли.

За следващата година Боян си поставя за цел да подобри играта си, особено реакциите в единоборства и спокойствието при важни отигравания. А дали отборът може да повтори успеха? Отговорът идва уверено: *Да, напълно. Ако запазим дисциплината и желанието, шансът ни е голям.*

Убедени сме, че с такъв дух и трудолюбие нашия отбор го очакват още много победи. Нямаме търпение да видим играта на училищния футболен отбор на областния шампионат.

Яна Янева 11а
Мартин Първанов 9а

Иновация от бъдещето Ученици от СУ „Иван Вазов“ – Плевен с отличие от „Тийноватор“ за проекта Plant IQ

„Тийноватор“ е национална образователна програма, която насърчава ученици да развиват иновативни идеи, да мислят предприемачески и да работят в екип по реални проекти. Програмата събира млади хора от различни градове, както и ментори, лектори и инвеститори, които споделят своя опит и подкрепят развитието на ученическите идеи.

Кулминацията на междинния етап беше „Уикенд на идеите“, който се проведе на 31 януари и 1 февруари в София Тех Парк. Първият

циите на идеите, които се провеждаха паралелно в четири различни зали. Проектите бяха оценявани от четири състава на журито, специално разпределени според категориите на идеите.

Нашият успех: Учениците от СУ „Иван Вазов“ – Плевен, Кристиан Ангелов 10 г, Стелиян Дечев 10 г, Ангел Тодоров 10 г, състезаващи се като част от Клуб №39, взеха участие в осмото издание на формата и спечелиха престижното отличие „Най-нестандартна идея“.

симално потребителя – единственото, което се изисква, е веднъж месечно да се пълни водният резервоар и да се зарежда батерията на устройството. Всичко останало Plant IQ прави сама.

Емоцията и отдадеността: „За нас уикендът беше истинско изпитание на волята и креативността. Работихме толкова усилено върху развитието на идеята си, че между събота и неделя имахме едва около 10 минути сън. Но въпреки умората да бъдем обградени от над 700 мотивирани ученици и десетки успели ментори, ни даде сили, за които не подозирахме. Чувстваме се изключително ентусиазирани и щастливи. Дори сега, дни след края на събитието, еуфорията не ни напуска и енергията ни държи будни. Този заряд и контактът с толкова успешни хора ни мотивират да работим още по-усилено върху Plant IQ.“ – това споделят участниците.

„Нашата цел е ясна – да усъвършенстваме продукта си докрай и да се представим блестящо на големия финал на „Тийноватор“. Вярваме в идеята си и отиваме за победа!“

Кристиан Ангелов 10 г
Стелиян Дечев 10 г

ден беше посветен на лекции с гост-лектори и интензивни консултации с ментори по маркетинг, дизайн и бизнес развитие.

Вторият ден постави началото на същинската надпревара. Към 10:00 часа стартираха презента-

Проектът, който впечатли журито, се нарича **Plant IQ**. Това е иновативна смарт саксия, свързана с мобилно приложение, която позволява на растението практически да се „самоотглежда“. Технологи-ята е създадена да улесни мак-

сисално потребителя – единственото, което се изисква, е веднъж месечно да се пълни водният резервоар и да се зарежда батерията на устройството. Всичко останало Plant IQ прави сама.

Емоцията и отдадеността: „За нас уикендът беше истинско изпитание на волята и креативността. Работихме толкова усилено върху развитието на идеята си, че между събота и неделя имахме едва около 10 минути сън. Но въпреки умората да бъдем обградени от над 700 мотивирани ученици и десетки успели ментори, ни даде сили, за които не подозирахме. Чувстваме се изключително ентусиазирани и щастливи. Дори сега, дни след края на събитието, еуфорията не ни напуска и енергията ни държи будни. Този заряд и контактът с толкова успешни хора ни мотивират да работим още по-усилено върху Plant IQ.“ – това споделят участниците.

Нашата цел е ясна – да усъвършенстваме продукта си докрай и да се представим блестящо на големия финал на „Тийноватор“. Вярваме в идеята си и отиваме за победа!“

Кристиан Ангелов 10 г
Стелиян Дечев 10 г

Цената за развитието на изкуствения интелект

Иновациите улесняват живота на хората и могат да допринесат за неговото удължаване, но досега не е възниквала подобна дилема, която да засяга едновременно непрестанния човешки прогрес и цената, която плащаме за него. Струва ли си количеството на изразходените ресурси за развитието и поддръжката на изкуствения интелект?

Чатботовете и други алгоритми за машинно самообучение (Machine Learning) се нуждаят от умопомрачително огромни количества електричество и вода за охлаждане. В глобален мащаб, според Обединените нации, сървърите за подобни услуги ще използват около 4-6 милиарда кубични метра питейна вода до 2027 г. А консумацията на енергия, използвана за изпращане на съобщения, обработването им и получаването на отговор от ChatGPT, може да достига около 109 гигаватчаса по изчисления на Масачузетския технологичен институт. Същото проучване посочва и нарастване на консумацията до 170 - 326 тераватчаса или 22% от цялото електричество, произведено в САЩ за захранване на домове. Почти всичката енергия, използвана за това, не идва от екологични източници и оставя огромен отпечатък в околната среда, докато нуждата от повече енергия нараства.

Въпреки огромните си консумации, изкуственият интелект значително намалява времето за търсене на информация в онлайн пространството. Бързият лесен достъп и допълването му с линкове към други сайтове или предлагането на нови идеи забързва процеса на работа, но това отново има скрита цена.

Проучвания от Станфордския университет показват притеснения от прекомерното използване на чатботове. Наблюдава се влошаване на човешките социални и когнитивни умения, развиване на психични състояния, в които хората зависят от дигиталния аватар на чата си или го

използват като терапевт. Тестови групи също показват и загуба на възможността да се мисли креативно, след като хората дълго са разчитали на алгоритмите да вършат това вместо тях. Изкуствения интелект се използва често, освен за развлечение или за търсене на информация и като спасител от домашни. Разбира се, това улеснява учениците, но също така ги лишава от самостоятелното им развитие във всички логически, научни и хуманитарни аспекти. Тук обаче не може да виним само тях, а трябва да се замислим върху осъвременяването на образователната система, така че тя да мотивира креативност, лично развитие и любопитство, за да можем да се справим с непрестанното неясно развитие на човечеството. Хипотезите за бъдещето развитие на младите поколения, израстнали с чатботове и подобни мощни източници на информация варират във всякакви посоки и са многобройни. Но като имаме предвид досегашното развитие на психиката и мисленето на хората, използващи ИИ всекидневно, ако прекомерно разчитаме на тези технологии, ще е фатално. Повечето творби от научнофантастичния жанр представят свръхинтелигентни роботи, които екстерминират човечеството чрез умственото си превъзходството, но много по-реалистично изглежда бъдещето, в което може ние да загубим сами чрез прекомерното доверяване на ИИ, способността да вземаме самостоятелни решения и липсата на осъзнатост.

Следата, оставена от иновациите в сферата на алгоритмите и машинното самообучение, ни кара да се замислим дали тяхното използване за прости ежедневни задачи е наистина необходимо, или малкото награване, от което ни спасяват, няма да е по-добре да бъде извършвано от нас, за да има бъдеще планетата ни.

Мартин Йотов 11 г

Нашето мнение

Краят на първия срок - първи впечатления на осмокласниците

Първият учебен срок официално свърши! За повечето от нас той представляваше поредните няколко месеца в училище, изпълнени с учене, тестове, изпитвания и скука. Обаче за новите ни съученици, които за първа година са в нашето училище, той бе изпълнен с много емоции - вълнение, притеснение, нови запознанства и първи впечатления. До болка ни е познато чувството, когато сме на ново място и не познаваме никого. В главата ни изскачат въпроси като „Ами сега какво ще правя?“, „Дали ще си намеря приятели?“, „Ще бъде ли приет/а?“ и „Как ще се справя?“. Да, напрежението е огромно, но в живота винаги има първи път.

Ако някога сте си задавали такива въпроси, където и да сте били, то трябва да си припомните защо всъщност сте там. Например посъщаването в ново училище е с цел търсене на най-качественото образование и бъдещо развитие. Е, нашето училище със сигурност

гарантира тези две неща и неслучайно децата избират него, ако наистина искат да имат успешно бъдеще.

А ето и как някои от нашите нови съученици преживяха първия си учебен срок в СУ „Иван Вазов“. Те все още се притесняват, затова ще оставим коментарите им анонимни.

„Вазов“ е прекрасно училище! В него се чувствам добре - със сигурност мястото ми е тук. Учителите са печени и преподават страхотно. Образованието и дисциплината са на изключително ниво, сто пъти по-добри от в старото ми училище. Повечето деца са приятелски настроени и може би доста отзивчиви. Радвам се, че успях да си намеря приятели бързо.“

„Училището ми харесва. Чувствам се доста добре. Изключително добре оборудвано е и има чудесни средства за работа през различните часове. Впечатлена съм от STEM кабинетите и това

как са оборудвани за истинска професионална работа. Учителите са готини. Образованието е на високо ниво. Учениците ми се струват приветливи. Успях да си

намеря няколко човека, с които да разговарям.“

„Училището е много хубаво и има голяма база. Харесват ми двoryт, футболното и баскетболното игрище, както и салонът по физическо. За мое щастие има климатици! Понякога мирише на пот, но предполагам е нормално с

толкова много хора. Учителите стават, преподават добре. Успях да си намеря доста приятели и се чувствам много добре.“

Отговорите на новите ученици

показват, че макар началото да е трудно, с времето повечето хора успяват да се адаптират, да намерят приятели и да се почувстват част от училищната ни общност. Тези първи впечатления са важни, защото именно те поставят основата на отношението към училището и хората в него. Успешен втори срок!

Рая Чонова 8в

Йоана Маринова 5г

Бай Ганьо оживява

Новият спектакъл на ДКТ „Иван Радоев“ предлага забавен прочит на книгата под режисурата на Валентин Танев и в главната роля Мариан Стефанов

Българинът Бай Ганьо е може би един от най-смешните, но и един от най-поучителните персонажи. ността, зададена от Алеко Константинов, наблюдават се и промени в сюжета в резултат на

През училищните години литературата няколко пъти ни среща с този интересен герой, поставен в различни ситуации. За да затвърдим знанията си и да се запознаем от първо лице с чудноватия българин, заедно с всички единадесетокласници от випуска и нашите учители на 5 февруари гледахме постановката на режисьора Валентин Танев „Бай Ганьо“. В нея актьорите пресъздават преживяванията на героя от книгата, съчетани с импровизация. За човек, който е добре запознат със сюжета на книгата, ще изпъкнат някои различия. Не всички действия са представени в последовател-

импровизацията. В тази постановка на преден план излиза втората част от книгата, в която Бай Ганьо вече е на родна земя, докато приключенията му в чужбина са по-съкратени. Постановката е интересна и забавна, защото онагледява и подплътява изученото в училище, внушенията и посланията вече не са само част от анализа в учебника. Препоръчвам да се гледа, защото освен силен смях представлението ще ви даде много теми за размисъл.

Стефания Петрова 11б

С благодарности към майката

До ден днешен майката е един от най-важните образи в човешката култура. Тя е първият човек, с когото ти правиш контакт и общуваш. Първият човек, който се грижи и би направил всичко за теб. Неслучайно на 8 март празнуваме Деня на жената, но най-вече на майката, защото в нейния образ се съчетават грижа и безкрайна сила. Образът на майката е символ на живота, тя го дава, но и го гради ден след ден без умора. Любовта на майките ни не изисква отплащане или благодарност. Тя е безшумна и спокойна. Майката винаги поставя нуждите на детето пред своите и винаги би избрала тя да страда, стига нейното дете да е щастливо. В литературата например майката много често е изобразена като закрилница. Тя е пазител на традициите и духовния свят на детето. Майчините думи, както в разказите, така и в реалния живот,

много често ни насочват към пътеката, която трябва да поемем. Дори когато сме далеч от дома, споменът за майката винаги ни утешава.

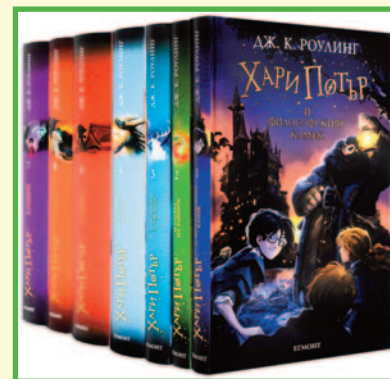
Майката също е учител. Тя ни учи на първите и най-важни уроци от живота. Как да бъдем искрени и да изразяваме уважение. Чрез собствения си пример майката ни показва какво е да бъдеш човек — да помагаш, да проявяваш състрадание и да носиш отговорност. Нейната роля много често остава незабелязана, но тя никога няма да иска признание. На Осми март най-голямо място заема почитта към майката. На този ден ние можем да се замислим за всичко, което тя е направила за нас. Един букет или едно „благодаря“ няма да изразят напълно благодарността ни към майката, но това за нея ще бъде най-големият подарък.

Божидар Ковачев 8в

„Хари Потър“ – литературен феномен или носталгия

Съмнявам се, че има човек, който да не е чувал за книгите „Хари Потър“. Фентъзи поредицата, описваща живота на Хари и приятелите му в училището за магия и вълшебство, е една от най-известните днес. Дори да не си чел книгите, можеш да назовеш поне пет герои и имаш обща представа за сюжета. Интересно е обаче как тези детски книги са достигнали такава световна известност – продадени са повече от 500 милиона копия и са преведени на 80 езика. Колкото и да обичам тази поредица, ще бъда честна. Стилът на писане е прост, има доста дупки в сюжета и етнически стереотипи, а авторката е известна с консервативните си обществени позиции. Тогава как поредицата е успяла да се утвърди като съвременна класика, редом до заглавия като „Игрите на глад“ и „Властелинът на пръстените“ и „Игра на тронове“? Макар и книгите за Хари Потър да са световноизвестни, има и много хора, които ги намират за скучни и смятат, че огромното им влияние е незаслужено. Популярно е и негативното схващане,

че повечето фенове са 40-годишни, играещи си с пръчки, докато мърморят заклинания; твърде заслепени от носталгия, за да продължат напред. Аз обаче смятам, че това са книги, които всеки трябва да прочете поне веднъж в живота си. Мисля така, защото зад несвършено устроения магически свят и множеството дупки в сюжета, се крият универсални теми като приятелство, несправедливост, добро и зло, избор между правилно и лесно. Причината тези книги да станат толкова известни е самата магия в тях. Както Хари напуска мястото, където е малтретиран и тормозен, за да открие истинския си дом, така и ние като читатели обикваме Хогвортс. Мечтаем си, че и в нашия свят свят може да съществува такава място, изпълнено с магия. Поредицата за Хари Потър няма перфектен сюжет или поетически изказ, но чувството за магия е това, които я прави толкова обичана десетилетия по-късно. Затова и не мисля, че трябва да я ограничаваме само до „детска“ все едно това е нещо лошо. Но ис-

тината е, че макар и да е световноизвестна, някои хора не те взимат много насериозно ако им кажеш, че това е любимата ти поредица. Може и да не е на нивото на други поредици, но тя е детството на много хора, израснали с нея. Темите са универсални и вечни; идеята за магически свят, скрит от обикновените хора, няма да остареє никога. Затова и „Хари Потър“ е такъв хит – зад семплите думи се крие нещо много по-голямо. На всички ни се приисква да има магия и в нашия свят и чрез тези книги това се осъществява.

Ева Иванова 11б

Калоя Бенкова 5в

Добрата новина

Понякога най-ценните уроци не се учат от учебниците, а от постъпките на хората

Рая Манчева, ученичка от 6в клас, намери сто лева в кошчето за боклук в класната си стая 409. Вместо да ги задържи, тя постъпва честно. Когато среща в училищния коридор своята учителка по български език и литература, тя е притеснена и пита на кого да предаде парите, за да могат да бъдат върнати на своя собственик. По съвет на учителката отнася парите при заместник-директора, за да помогне да открият своя притежател. По-късно става ясно, че притежателят на сумата е открит и парите са върнати.

Постъпката ѝ заслужава признание и е пример за подражание. Рая показва какво е морално и достойно поведение. С действията си шестокласничката ни напомни, че честността, отговорността и уважението към чуждото са ценности, които правят света по-добро място за живот.

В@з Буки Веди

Награда за рисунка от международен конкурс

Ученичката от трети „г“ клас и възпитаничка на Арт школа „Колорит“ - Сияна Дянкова, получи почетна

грамота за рисунка. Призът е за участието на нейната творба в 53-тото издание на конкурса „Лидице“. Награждаването стана в Посолството на Чешката република в София на 17.12.2025 г. Темата на конкурса беше „Игра“ и даде възможност на децата да разгърнат многообразните си творчески идеи. В огромната конкуренция от почти 13 хиляди творби от целия свят, журито оцени 21 рисунки на ученици от всички градове в страната и една от тях

е рисунката на Сияна. Наградата е за творбата ѝ „Кукли марионетки“. Конкурстът е традиционно събитие и се провежда в памет на всички деца, загинали във въоръжени конфликти, като носи името на чешкото село Лидице, унищожено напълно през Втората световна война.

Росица Димитрова,
класен ръководител
на 3г

Осми март

Да си жена в XXI век

За какво се сещате, когато чуете датата 8 март? Ден на жената или Ден на майката например. Да, това не е грешен отговор, обаче знаете ли защо този ден е свързан именно с нежния пол? Това не е ден, в който просто купуваш цветя на майка си и ѝ казваш: „Честит празник“. Това е ден, посветен на международното признание на всички постижения на жените, които не са никак малко. Ден, събиращ в себе си целта на всички протести, свързани с правата и разделението и приноса на жените към обществото. Но стига за миналото. Жената в днешно време продължава да се бори с дискриминация и стереотипи, дори след съществуването на празник като 8 март. Нека се изправим пред истината. Колко пъти сте чували фразата: „Мястото на жената е в кухнята“? А колко пъти сте чували някоя жена да се съгласява с

това твърдение? Най-често хората, изrekli въпросната фраза, се „аргументират“ с устойчивия възглед, че в миналото мъжът е бил този, който работи и изкарва прехраната, а жената е домакиня и гледа семейството. Не бих отекла, че това е така, но... в миналото. Защо сме тук, в настоящето, като продължаваме да се сравняваме с отминалото. Живеем в различно време, време с драстични разлики от преди 50 години например. Преди това може идеалът за живота да е бил една жена: да шета у дома в очакване на съпруга и децата, да готви, пере, мие, защото няма право на друга възможност, така е бил устроен светът. Тук идва разликата между минало и настояще. В днешно време има безброй възможности за бъдеще и развитие, домът не е граница. Жената може да работи мъжки професии и да осигурява също „хляба

на масата“. Жената не е просто слугиня, тя има нужда от поле за изява и не бива да се твърди, че има само едно място, и то е в дома. Жената днес – домакиня, бдяща над домашното огнище, или работеща, стремяща се към кариера, съревноваваща се с мъжете. А защо не и двете? Дали е възможно? Да съчетава грижите за семейство и дом с предизвикателствата на професията. Ами да, това е разликата между жената преди, жената, която е и жената, която ще бъде. Да намери баланса. Да изравни двете страни на везната дом-кариера. Да се чувства полезна и ползотворна, да докаже възможностите си и да бъде щастлива от това, което прави, без да приоритизира едно от двете. Макар трудно на пръв поглед жената на съвремението не познава граници. Познавам такава жена. Имайки

една изключително отговорна работа, тя успява да установи ред както там, така и у дома. Дори в натрупания си график намира време да се грижи за още трима, да мисли за тях и да ги обсипва с обич. Бидейки заета всеки ден от сутрин до вечер със задачи и без време за малко отиди, тя е истински герой. Моята майка. Борец в моите очи, както и на баща ми. Една наистина силна и непоколебима духом жена. Лесно ли е да си жена в 21 век? Достатъчно призната, уважавана и ценена? Жената в 21 век е изправена пред редица предизвикателства. Необходимо е да се справя с бързо променящата се действителност, да отговаря на високи изисквания и същевременно да остане женствена и енергична. Въпреки тези условия тя все пак съумява да намери златната среда. Жената не е просто домакиня или работещ служител. Тя е изпълнена с мечти и надежди. Затова подарявайте цветя, обичайте и ценете женските фигури в живота си... не само на 8 март.

Ира Карабиберова 11 б

МАМА

Аз обичам тебе, мамо,
с очи прекрасни и коса красива,
с меден глас и слънчева усмивка!
Аз обичам тебе, мамо,
тебе, слънчице сияйно!
Що си ти ми толкова красива,
умна, искрена и ученолюбива!
Най-добрата в света,
най-добрата на върха!
Аз обичам тебе, мамо,
толкоз нежна и добра,
толкоз хубава – сияйна,
толкоз мила и грейнала от светлина!
Обичам те!

Никол Добрева 6б

МАМА

Ти през нощите стоеше
и много приказки четеше,
аз обичам си те, мамо
и до теб ще бъда рамо до рамо!
Ти ме гледаше като кокиче
и сега аз съм голямото момиче!
Осми март е ден за мама
и ще те прегърна
и ще те хвана
и силно аз ще извикам -
ЧЕСТИТ ОСМИ МАРТ, МАМО!

Симона Тодорова 7ж

Малък коментар

Откровено за Деня на любовта

Приключихме първия срок и е време да си помислим за пролетните празници. А има ли нещо, което вълнува тийнейджъра повече от училищните грижи? Има и това е любовта.

Знаете ли, че първата картичка за свети Валентин, написана от херцога на Орлеан до жена му, датира от 15. век? Изглежда, че още оттогава влюбените хора си разменят подаръци по повод 14 февруари. Ами добре, но някога запитали ли сте се *защо* имаме ден, посветен на тези картички и шоколадчета във форма на сърце? Какво ѝ е на тази любов, която кара магазините за цветя да забогатееят, а банковите сметки на влюбените хора да намаляват? Ето какво мислят някои от девойките от 8-и и 9-и клас по този въпрос.

– **Какво е любовта за теб?**

Ученичка от 8б

– Любовта е нещо, което, за да е истинско, трябва да е между две зрели личности.

Рая Димитрова 8в

– Любовта е чувство и преживяване едновременно

Ученичка от 8г

– Ако не е истинска, любовта е само чувство. Истинска е, когато обичаш човека заради начина му на мислене и личността му.

– **Какво е най-важното – любовта към себе си или към другите?**

Виктория Петкова

9г

– Според мен любовта към себе си е много важна, но също и любовта към другите, защото двете зависят от теб. Ако не обичаш себе си, няма как да обичаш другите.

Руби Редиц 9а

– Те са еднакво важни и не трябва да се противопоставят. Любовта към себе си ни помага да се уважаваме, да поставяме

границы и да се развиваме като личности. В същото време любовта към другите ни учи на съпричастност, грижа и разбирателство. Истинската любов съществува, когато има баланс между двете – когато умеем да обичаме

себе си, без да сме егоисти и другите, без да се жертваме.

– **Празнува ли Деня на св. Валентин?**

Виктория Йорданова 9г

– Не, само ако семейно празнуваме празника на виното, който съвпада с този на любовта.

Руби Редиц 9а

– Не празнувам Деня на св. Валентин много специално, защото смятам, че любовта не се изразява само с подаръци на конкретни дати. За мен тя е ежедневен избор – в отношението, вниманието и малките жестове, които показваме на близките си всеки ден.

– **Съгласна ли си, че ни трябва ден, посветен на любовта?**

Ана Петрикова

Стивън Перчемлиев, 6б

Виктория Петкова 9г

– Ами, за влюбените хора защо не?

Руби Редиц 9а

– Хубаво е да има ден, който да напомня за значението на любовта и човешките отношения. Но тя не трябва да се ограничава само в един ден, а да се показва постоянно чрез действие, грижа и уважение.

Ученичка от 8г

– Не, защото ако сте две половини, трябва всеки ден да празнувате.

– **Какви според теб са най-романтичните прояви на любов?**

Виктория Йорданова 9г

– Да прекарваш време с този, когото обичаш.

Рая Димитрова 9в

– Проява на любов е да се изслушват и да показват интерес.

Ученичка от 8б

– Най-романтичният жест зависи от двойката. Ако например же-

ната обича музика, той може да я заведе на концерт. Важно е да идва от сърце.

Това, което ще кажем ние, е било казано и преди. За нас нещата, което казваме, правим или притежаваме, са без значение, ако нямаме в сърцето си любов. Всичко друго в този свят може да отпадне, но любовта – тя е вечна. Тя е упорита, търпелива, милостива, не е горделива или завистлива. Тя се намира не само между двама влюбени, но и между родител и дете, приятели, братя, сестри. Да, трябва ни ден, посветен на нея, защото тя е в основата на живота ни. Дори да не си във връзка с някого, хубаво е да търсиш възможности да проявиш малко обич към приятели и семейство. А и какво те спира да купуваш шоколад и за себе си?

Ана Постълуйт 9б

Неда Попова 9в

Когато мъжът се превърне в товар

В миналото бракът е бил договор за размяна: сигурност срещу грижа. Днес, когато жената е финансово независима, образована и социално мобилна, този договор е неприложим. Мъжът вече не е „глава на семейството“ според традиционното разбиране, а често се превръща в поредната отговорност и задължение. В този контекст възниква един радикален въпрос: ако мога да стигна навсякъде сама, защо ми е партньор, който не само не ми помага да вървя по-бързо, но и добавя излишно тегло към багажа ми? Най-тежкия аспект на „багажа“ не е физически, а емоционален. Терминът weaponized incompetence (целенасочена некомпетентност) описва ситуации, в които мъжете се преструват на неспособни да вършат домакинска работа или да полагат грижи, оставяйки целия товар върху жената.

Защо ми е партньор, за когото трябва да мисля като за второ дете? – това е въпросът, който ехото на феминизма задава все по-силно.

Когато жената трябва да навигира своята кариера, социален живот и психично здраве, добавянето на някой, който изисква постоянно „обгрижване“ на егото или бита, превръща партньорството от подкрепа във воденичен камък.

Да пътуваш сама, означава да не

спираш на всяка „бензиностанция“, за да успокояваш нечие его. Соло животът позволява на жената да се фокусира върху кариерата, приятелствата и личното си спокойствие без цензура. Когато една жена е финансово и емоционално независима, тя вече не търси в мъжа „подслон“. Тя търси съратник. Проблемът възниква, когато мъжете продължават да предлагат „подслон“ на някой, който вече си е построил дворец. В такава ситуация присъствието на мъжа е просто излишен декор, който изисква поддръжка.

Статията в British *Vogue* Is Having a Boyfriend Embarrassing Now? разглежда един интересен феномен: идеята, че обвързването може да бъде вид личностна „регресия“. В дигиталната ера, където main character energy (енергията на главния герой) е издигната в култ, партньорът често се възприема като фигура, която разсейва жената от нейния собствен блясък. Статията на Шанте Джоузеф се превърна в истински културен феномен, защото назова гласно една тиха промяна в психиката на съвременната жена. Основната теза на Джоузеф е, че наличието на мъж до теб вече не е „социална валута“. Преди десетилетия (и дори в началото на 2000-те със сериали като „Сексът и градът“) обвързването беше крайният маркер за успех и женственост. Днес

това се възприема почти като регресия. Джоузеф пише: „*Да си в двойка вече не потвърждава твоята женственост; това вече не се счита за постижение.*“

Статията обръща внимание на това как жените комуникират връзките си в социалните мрежи. Вече не е модерно да правиш Hard Launch (директно показване на снимка с партньора). Вместо това модерната жена практикува soft launch: снимка на две чаши вино, ръка върху волана, гръб на мъжка фигура в далечината. Защо? Защото жената иска да запази своята Main Character Energy (енергия на главен герой). Тя не иска нейният „бренд“ или идентичност да бъдат погълнати от присъствието на някой друг. Показването на гаджето се възприема като „демоде“ или дори „малко срамно“, ако той изглежда твърде „обикновен“ (т.нар. *norminess*).

Джоузеф въвежда концепцията за Boyfriend Land – мястото, където жените отиват, когато се влюбят, и внезапно стават скучни за останалия свят. В статията се казва, че съдържанието (снимки, истории), в което присъства мъж, често е по-малко интересно за последователите. Има усещане, че ако една жена е твърде фокусирана върху мъжа си, тя губи своята индивидуалност и загадъчност. В дигиталната ера „аурата“ е всичко, а едно

посредствено гадже може буквално да „източи“ твоята аура.

Статията докосва и темата за хетеропесимизма – нарастващото чувство на разочарование от хетеросексуалните динамики. Модерната жена е инвестирала толкова много в своето образование, кариера и личност, че често открива, че средностатистическият мъж не е на нейното ниво емоционално или интелектуално. В този контекст да имаш гадже, което не „добавя стойност“, изглежда като социален и личен провал.

Друг интересен момент е страхът от раздялата. В свят на постоянна публичност, да обявиш връзка, която по-късно се проваля, се усеща като „публично унижение“. По-безопасно и „по-яко“ е да изглеждаш сякаш си сама и се забавляваш, отколкото да градиш имидж около някой, който може да те разочарова. Статията на *Vogue* служи като перфектното доказателство, че „мъжът като багаж“ не е просто радикална феминистка идея, а естетическа и социална реалност за поколенията Z и милениалите. Тя показва, че самотата е лукс, а връзката е риск – риск за твоя имидж, за твоето време и за твоята социална позиция.

Жената днес не е „анти-мъже“, тя е „анти-багаж“. Тя пътува по-леко сама, защото е открила, че собствената ѝ компания е достатъчно богата, а нейните цели – достатъчно високи. Мъжът се превръща в товар само тогава, когато спре да носи своята част от отговорността за общото бъдеще. Както откроява и ин-

тервюто във *Vogue*, най-модерният аксесоар не е диамантеният пръстен или мъжът под ръка, а способността да се чувстваш пълноценна дори без мъж до себе си. Ако един мъж не може да добави криле към това пътуване, той неизменно ще бъде оставен на летището на миналото.

В съвременния свят модерната жена заема парадоксална, но силно овластена позиция: тя ревностно брани своята независимост дори когато обстоятелствата я принуждават да бъде едновременно и основен breadwinner (изкарваща прехраната), и единствен homemaker (грижеша се за дома). Тази „анти-багаж“ философия не е израз на умишлена изолация, а на категорично нежелание да се толерира „целенасочената некомпетентност“ (weaponized incompetence), която превръща партньорството в допълнителен товар или изтощителна грижа за „второ дете“. В ерата на main character energy, жената съзнателно избира тежестта на двойните отговорности пред риска да размие своята идентичност и „аура“ в името на връзка, която не добавя стойност, а само изисква постоянно обгрижване на чуждото его. В крайна сметка, нейната автономност е най-високият маркер за успех – тя вече не търси „подслон“ в мъжа, защото сама е построила своя „дворец“, и възприема способността да бъде пълноценна сама като най-модерния аксесоар на нашето време.

Цветелина Христова 126

Часът на Земята

Всички сме чували за глобалните екологични проблеми. За огромно съжаление, те стават все по-сериозни с всяка изминала година заради редица фактори и причини. Тук ще разгледаме няколко от тези проблеми, причините за тяхното съществуване, възможни последици и дали има начини да ги спрем.

Започваме с глобалното затопляне – всички сме чували за това. Целият свят говори за този проблем. Той се появява в средата на миналия век. Причината е отделянето на много вредни газове, които отиват в атмосферата на нашата планета и се образува т.нар. „парников ефект“. По този начин ние замърсяваме въздуха, който дишаме, температурите се повишават, летата в някои райони стават много горещи и сухи, ледниците се топят, което ще доведе до повишаване на морското равнище и някои райски кътчета ще изчезнат от лицето на Земята. Колко тъжно! Не е само това – някои коралови рифове също ще бъдат заличени от океанското дъно заради покачването на морското равнище и повишаването на температурата на океанската вода. Глобалното затопляне може да се отрази и върху земеделието – продължителните суши могат да доведат до слаби реколти, което ще е причина за глад в някои райони на нашата планета. Звучи като сценарий на апокалиптичен филм, нали! Има ли решение на този проблем? Има – трябва да се намалят драстично тези вредни емисии и да търсим алтернативни източници на енергия като вятър, вода и др. Ще бъде много трудно, но трябва, ако искаме да спрем този проблем! Причината за неговото съществуване е човешката дейност – въздухът се замърсява от отделянето на вредни газове от автомобили, фабрики, заводи и всякакви промишлени дейности.

Следващият проблем е замърсяването на околната среда. Въздухът, водите и почвите се замърсяват отново

заради нашата дейност и безразборното изхвърляне на отпадъци. По този начин ние унищожаваме собствената си природа! Колко ужасно! Ако това не спре, състоянието на околната среда може да се влоши още повече. Основен замърсител е пластмасата. Знаете ли къде отиват повечето отпадъци? В океаните и моретата. Звучи ужасно! Замърсяваме водата! Това ще доведе до измирането на много морски видове. Знаете ли колко време е нужно, за да се разградят тези отпадъци? Много – десетки, дори и стотици години! Вече има острови, които са направени от отпадъци. Можете ли да си представите колко огромен е мащабът на този проблем?! Все още той може да се реши – разделно изхвърляне, рециклиране, както и използването на отпадъците за направа на енергия.

Друг глобален проблем е масовото обезлесяване. Непрестанно се секат гори, за да се използва дървесината с различни цели. Това ще доведе до ужасяващи последици – наводнения, свлачища, дори ще бъде ускорено глобалното затопляне. Виждате ли как всичко е свързано по един или друг начин? Горите са дом на много животни – естественият им хабитат ще бъде унищожен заради обезлесяването. Дори и ние вече можем да видим дива лисица пред училище, която обикаля за храна, защото сме завзели нейното местообитание. За да се спре това, трябва да бъде забранено изсичането, като извършителите трябва да понесат тежко наказание.. Това има връзка и с глобалното затопляне – изсичането на горите причинява задържането на вредните газове във въздуха.

Още от миналото тези проблеми са станали доста сериозни. Затова са се утвърдили дни, които са посветени на тези екологични проблеми. Един такъв ден е 22 април – Денят на Земята. Посветен е на околната среда и нейното опазване. Друг пример е 22 март – Денят на водата. Този празник

е в чест на водите и тяхното опазване. А знаехте ли за Часа на Земята? Той се отбелязва в последната събота на месец март. На този ден милиони хора по света изключват осветлението си за един час, за да покажат загрижеността си към бъдещето на нашата планета. Тъжно е човек да гледа как собствената му планета бива унищожавана! Сега е подходящият момент да споменем датата 22 март – Денят на водата. Тази дата е посветена на водните ресурси на Земята и тяхното опазване.

Нека направим един извод от всичко, което разгледахме. Съвременният свят е сполетян от много глобални проблеми – едни от тях са глобалното затопляне, безразборното обезлесяване и безконтролното изхвърляне на отпадъци. По този начин ние замърсяваме природата, а бъдещето ни е застрашено. Има решения на проблемите. Ако целият свят се обедини, последиците могат да бъдат ограничени. Това ще стане по изключително труден начин, но трябва да го направим, ако искаме светло бъдеще! Идеите за събития като Ден на Земята, Ден на водата и Часът на Земята са страхотни – по този начин повече хора ще узнаят какво става и ще си дадат сметка за безразсъдните си действия. Може би е време да започнем с нещо малко – Часа на Земята. Да не използваме ток поне един час в месеца! И да откриваме цветните контейнери, за да изразим своята загриженост за бъдещето на Земята.

Мартин Първанов 9а

Свети Валентин и света и у нас

До ден днешен Свети Валентин е световно известен като Деня на влюбените двойки, летящите купидони и безумно скъпите шоколад и цветя. Едва ли има двама влюбени, за които този ден не е специален. Но всяка двойка по света го празнува по различен начин. Нека разгледаме как влюбените по света прекарват този красив празник:

В България влюбените си подаряват цветя, шоколад, подаръци или пък отиват на романтична вечеря. Нищо различно от типичния празник Свети Валентин в другите държави, нали? Но в България по това време също е познат и Трифон Зарезан, така че ние, българите, празнуваме също и Деня на лозаря. Всеки може сам да реши какъв да бъде неговият празничен ден на 14 февруари.

В САЩ Свети Валентин е изключително популярен празник, който се отбелязва с размяна на валентинки, цветя, шоколади и подаръци. Валентинките представляват любовни или поздравителни картички, с които един човек се обяснява в любов на друг и показва чувствата си. Останалите традиции са същите както при нас.

В Япония празникът се отбелязва по по-интересен начин. На

този ден жените обикновено даряват шоколадови бонбони на мъжете, които харесват. Този обичай се нарича giri-choco (даряване на шоколади от задължение) или honpe-choco (шоколади, предназначени за специални хора). След това, на 14 март, наречен White Day, мъжете връщат жеста на любимите жени с бели шоколади или други подаръци.

В Италия, особено в Рим, се провежда Феста ди Сан Валентино (Празникът на свети Валентин). Традиционно обичаят се свързва с размяна на подаръци, картички или различни романтични жестове. В Рим също така има обичай да се закачат картички с послания на влюбени по улиците.

Във Венеция по това време се провежда един от най-известните световни карнавали. Площад „Сан Марко“ става сцена на пищните церемонии, в които участва целият град. Така италианците изпращат зимата. Най-популярното събитие на карнавала е „Полетът на ангела“. Това е традиция от Средновековието, при която от върха на камбанарията на базиликата „Сан Марко“ бавно се издига и спуска фееричната бяла фигура на акробат, представляваща ангел.

Въпреки че Свети Валентин се отбелязва в целия свят, начините на неговото празнуване и традициите могат да варират значително в различните държави. Всяка една от тях има уникален начин да празнува, но празникът не зависи от географското положение, а това по какъв начин го празнуваш със своята половинка и какви романтични жестове правиш.

Деян Тончев 11в

Баба Марта бързала ...

Първи март

На 1 март времето носи промяна, снегът отстъпва пред първите проблясъци на пролетта. Небето е по-ясно, въздухът по-лек, и на ръцете си носим мартеници, които символизират живота и здравето. Природата започва да се променя. Дърветата излизат от зимния си сън, а цветята се появяват, за да донесат нов живот. Март не е просто месец – той е знак за надежда. В този ден всичко изглежда възможно, като че ли съвсем леко започва да се събужда нова енергия, която ни зарежда с оптимизъм за предстоящото. С март се събуждаме не само ние, но и светът около нас. Всеки нов ден носи своите шансове и възможности, защото пролетта ни напомня, че след всяка зима идва ново начало. И с мартеничките на ръцете си ние започваме да мечтаем за по-добро бъдеще.

Симона Тодорова 7ж

Мартенички, мартенички – бели и червени

На 1 март всяка година се събужда светът под снежната покривка. Зимата отстъпва, а пролетта навлиза с първите лъчи, покрай които се разцъфтяват не само цветята, но и надеждите на хората, които посрещат деня. Мартеничката не е просто традиция, не е само бяло и червено, които се преплитат, не е само символ на сезонната промяна. Тя е мост между миналото и бъдещето, мъчалив свидетел на вечните човешки стремежи. Белият конец носи чистота, мир и здраве, а червеният – сила и живот. Те се сплитат, създавайки съвършеното равновесие, което ни напомня, че всяко начало има своя край, но също така и ново начало. Днес, когато връзваме мартеници на близки и приятели, не просто спазваме обичай, но и си пожелаваме нещо повече. Ние си пожелаваме късмет, но и смелост да преодолеем трудностите, които ни очакват. Пожелаваме си да бъдем здрави и да не губим вяра в себе си. На 1 март всичко се пробужда и с него се събуждат и нашите вътрешни стремежи. Този ден ни напомня, че независимо от всичко, жизнената сила, която носим в себе си, е несломима. С всяка мартеница, която подаряваме, се свързваме с тези, които обичаме, и с тях споделяме своята вяра в новото начало.

Симона Тодорова 7ж

Наръчник за млади учени Част 2

Здравейте отново, мои малки многоклетъчни организми. Не сме се общували от Коледа. Направихте ли експериментите, които ви бях показвал? Хаха, няма как да отговорите, защото това е във вестника и мен реално ме няма, но схващате какво имам предвид... Та, аз отново съм тук, изпълнен с енергията на великденското зайче, подскачайки от радост и нетърпение заради приближаването на любимия на всички празник – Великден! Приготвил съм ви нова тройка експерименти с различно ниво на трудност, показващи различни части и аспекти от познатата ни и не толкова света троица, а именно физика, биология и химия (бурни аплодисменти). Затова запретвайте ръкави, хващайте по едно яйце, няколко стафиди и хайде да започваме с първия ни опит:

1. Плаващо яйце

Знам, заглавието е невероятно и звучи толкова мистериозно и забавно, че няма накъде. Но вече сте запретнали ръкави и вероятно имате яйце, така че ми дайте шанс да мога да обясня този много лесен и простичък експеримент.

Свойството, което ще разглеждаме днес, е разтворимост на вещества (в случая сол във вода), плътност на разтвори и плаваемост на предметите (да живее науката). Нужните пособия са лесна работа – сурово яйце, чаша и сол.

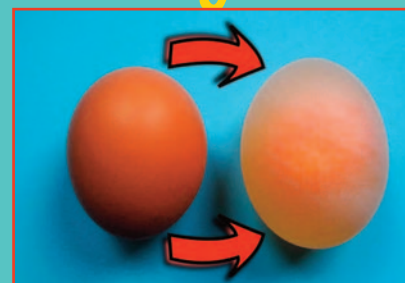
Пълните чашата с вода, без значение дали е от чешма, от кана, филтрирана, нефилтрирана, наполовина филтрирана, минерална, изворна или трапезна. Слагате яйцето вътре и ако мистичните ми сили не грешат, то потъва. Но ако го извадите, сипете около 5 супени лъжици сол, разбъркайте много хубаво, за да не остане сол по дъното, и сложете яйцето наново – то то би трябвало да плува. Защо? Благодаря, че попитахте! Когато добавим солта, във водата се появяват нови частици и така водата става по-плътна от яйцето, а то остава на повърхността, както водата прави с олиото.

2. Прозрачно гумено яйце

Продължаваме с яйцата, но

моля ви, не се отказвайте да четете. Този опит ми беше любимият като бях малък, а и смятам, че е най-интересен. За него няма да ви правям толкова много теоретични указания, той е предимно за забава и да си кажете „уау“.

За втори път се нуждаете от яйце, а този път вторият ни главен герой е любимата миризма на всяко дете – оцет. В чаша или малка купичка сложете яйцето и го залейте с оцет така,

че цялото да е потопено. Оставете го да престои 1 ден (или 24 часа, които са също 1440 минути или 86400 секунди, ако искате да броите). След това сменете оцета, изчакайте още 24 часа и накрая на втория ден извадете яйцето (ако реакцията е работила, трябва да са се появили малки балончета). Резултатът е, че яйцето няма черупка вече и е прозрачно и меко като гумено топче. Но много, много мирише на оцет...

Оцетната киселина взаимодейства с черупката, съставена от калциев карбонат. При взаимодействието се отделя въглероден диоксид, които са малките балончета, а резултатът е „Мамо, виж какво направих!“.

3. Танцуващи стафиди

Понеже ви занимавах много с другите експерименти, обещавам този да е кратък. Даже няма да пиша от тези няколко изречения, които карат абзаца да изглежда подълъг, а всъщност са скучни имитации на шеги. Та, да си дойдем на думата. Отново две съставки (този път много икономично). Материалите са газирана вода и стафиди.

Сипвате газираната вода в чаша и слагате около 6-7 стафиди вътре. Ако си заслужавам шестцифрата по химия, то стафидите трябва да започнат да се движат нагоре-надолу в чашата като малки буболечици, щъкащи из водата. Причината е газираната вода, от която излизат балончета въглероден диоксид, който бута стафидите нагоре, а те стигнат ли повърхността, падат рязко само за да си намерат ново балонче.

Весел празник и се забавлявайте!

Деян Тончев 11в

София Томова 6а

Легендата за Пижо и Пенда

Ако си българин и не знаеш кои са Пижо и Пенда, явно си проспал всички празници за Баба Марта. Те не са просто две вълнени фигурки, вързани с бял и червен конец, а символ на щастие, здраве и най-вече любов. Дватама герои са неотделна част от празника Баба Марта, който се отбелязва на 1 март. Те ни напомнят, че пролетта идва и е време за ново начало.

Пижо и Пенда произлизат от традицията на мартеницата - обреден символ, носен за защита, здраве и късмет, а после окачван и на дърво. Белият цвят на Пижо олицетворява чистотата и силата, а червеният цвят на Пенда - живота и плодородието. Заедно те представят хармонията между мъжа и жената и доказват, че балансът е основа на човешкото съществуване и семейството. В българските народни вярвания тези образи почти винаги се срещат заедно. Обаче кои са те и каква е тяхната история? Сега ще разберем...

Някога в едно село живяла една стара, но добра вещица, която всички наричали Баба Марта. Един ден при нея дошла девойка на име Пенда, която ѝ споделила, че на сърцето ѝ тежи голяма мъка - обичала един юнак, който бил на война далеч през девет земи в десета и искала да го върне жив и здрав при себе си.

Баба Марта обаче казала, че единственият ѝ избор бил да го чака да се върне дори ако отнеме години. Пенда признала, че се страхува, защото го очаквала люта битка и затова дошла да поиска амулет от баба Марта, за да си дойде жив и здрав. Тогава вещицата погледнала девойката в очите и видяла цялата ѝ обич към момъка. Когато раз-

брала името на юнака - Пижо, се съгласила да помогне. Наредила на Пенда да вземе една ябълкова фиданка и да ѝ засади на някоя поляна близо до селото. Обяснила на девойката, че три пълни месеца ще трябва да отива при фиданката, да спи под нея и да ѝ пее обични песни. Трябвало да си направи постеля от бяла овча вълна, като в единия край да попила сълзите си, а другия - да напоява с капки от кръвта си и после да усуква нишки от двата цвята поотделно. Накрая да се получи едно кълбо бяла и едно кълбо червена вълна. На пролет ѝ заръчала да се върне обратно, за да завършат ритуала.

Пенда изпълнила всички заръки с голяма вяра и внимание, без пропуск. Три месеца подред плакала, плаяла и кървяла, здрави нишки усуквала. Пролет пукнала, земята пробудила. Хукнала Пенда при баба Марта. Старицата грабнала двете вълнени кълбета и три нощи прела. Прела и тихо наричала за любов и здраве. На третата нощ се получили две кукли - бяла и червена. Именуvalа ги на двамата младежи - Пижо и Пенда. По изгрев бабата отишла под вече голямата фиданка, където е спала момата, и плеснала с ръце. Долетял един красив бял щъркел и кацнал до нея. Навела се вещицата, вързала двете кукли за слабото му краче, прошепнала му нещо и той отлетял. Дълго летяла бялата птица, надалече отишла, през девет земи в десета. Кацнала в една урва. А там лежал Пижо, тежко ранен. Кацнал щъркъл до момчето и върху него положил двете кукли. Бялата на челото, червената на ранените му гърди. Омесила се кръвта на Пижо и Пенда по куклата. Минавали дните... Напъпила фидан-

ката. Пенда все под нея спяла, а баба Марта все по изгрев излизала. И една сутрин щъркъл се върнал. И куклите на тревата оставил. Вещицата тихо го нахранила и отишла при Пенда. Събудила момата и ѝ завързала очите с една изкусно бродирана кърпа. Рекла ѝ да тръгне по поляната и да не спира, докото не усети повеса на вятъра. Там, където повесел, тя трябвало да спре и да махне кърпата. После да отвори очите си широко и каквото види, значи туй си повикала. Тръгнала Пенда боса по тревата. Сърцето ѝ от гърдите сяло хвъркне. Вървяла и гледала с душата си, не с очите. И в този миг усетила вятъра. Спряла внезапно и смъкнала кърпата. Отворила очите си... и своя Пижо видяла. И дорде младите се нагледат, дорде се прегърнат и заплачат, баба Марта към фиданката тръгнала. И на младите клонки, току между пъпките, бялата и червената кукла вързала. Нарекла куклите да носят здраве и обич по земята... На идната Баба Марта, когато погледят ви падне върху тези две вълнени човечета, се надявам да се сетите за тази невероятна легенда и евентуално да я споделите с близките си хора, защото си заслужава да се знае. Накратко, освен символика и история, тези герои са част от идентичността ни като общество и най-вече народ. Пожелавам ви да сте здрави като Пижо, мъдри като Баба Марта и смели като Пенда.

Дарина Христова 8в

Доротей Маринчева 6ж

Забавни минути с Миро

Хороскот март 2026

Овен

Март започва с леко напрежение, но пролетта бързо стопля настроението. Любовта излиза на преден план – романтичен уикенд може да съживи връзка, а самотните Овни да усетят трепет. В работата сте незаменими и учението върви по вода. Средата на месеца носи решения и нови възможности, дори за имотни въпроси. Краят е сърдечен и помирителен – само внимавайте с напрежението и не забравяйте движението.

Телец

Март носи леко напрежение, но и сладко пролетно нетърпение. Телци, не се стряскайте от критика – тя бързо ще отстъпи място на нови идеи и вдъхновение. Самотните да излизат повече – няма да намерите любовта от дивана, казват звездите. В учебният/работен процес се отварят нови врати, а средата на месеца благоприятства риска. Краят е динамичен и обещаващ – възможна е голяма промяна или пътуване.

Близнаци

Март отваря вратите на любовта – пролетта ви прави като магнит. Самотните Близнаци влизат в романтични истории, а обвързаните

най-сетне изчистват стари недоразумения. В работата и учението темпото е високо, но с добър план ще се справите блестящо. Средата на месеца носи финансова стабилност и шанс да инвестирате в себе си. Краят е като сцена от филм – неочаквана среща, искрен разговор и втори шанс. Само внимавайте със здравето и не забравяйте да си поемате дъх.

Рак

Март носи на Рациите свеж оптимизъм и реални успехи в работата/учението – оферти, проекти и заслужено признание. Семейните отношения се стабилизират и усещането за сигурност се завръща. Началото на месеца е силно за сериозни решения и разговори, средата е по-спокойна и подходяща за грижа за себе си. В края всичко се раздвижва – възможна е изненадваща промяна. Само внимавайте с прекалената щедрост: помагайте разумно и подбирайте хората около себе си.

Лъв

Март събужда Лъва с прилив на ентузиазъм и вдъхновение. Пролетта дава тласък за пробиви в ра-

ботата или мотивацията в учение. Месеца носи съдбоносна среща и бързо решение на сериозен проблем. В началото темпото е високо – пробвайте ново творческо. Средата на месеца изисква финансова умереност, ясен бюджет и план. Краят е силно креативен: завършват старите проекти и стартирате нови, най-добре в екип. Медитация и йога ще укротят вътрешните колебания.

Дева

Март носи романтично объркване и сладък хаос, който Девата тайно харесва. Ако пуснете контрола, любовта може да ви намери точно тогава. В работата Слънцето в Риби помага да превърнеш слабостите си в силни страни и да спечелиш заслуги. Началото на месеца е добро за допълнителни доходи и странични занимания. Средата изисква повече дисциплина и спокойствие. Краят е магичен – проблеми се разплитат сами, появяват се изненади и покани за път. Вярвайте повече и се усмихвайте по често.

Везни

Март за Везните мирише на романтика и стари спомени. Любовта излиза на преден план, а среща с човек от миналото може да запали нова искра. Работата върви на тласъци, но с добър план всичко се подрежда. Средата на месеца изисква внимание с пари-

те – не ставайте гарант и не спасявайте всички. Краят е динамичен, пълен с нови хора и движение. Везни, време е за нов тоалет, малко пътешествия и повече грижа за краката. Балансът се връща, когато слушаш себе си.

Скорпион

Март носи вдъхновение и желание за промяна. Скорпиони, време е за нова визия – дрехи, прическа, дори отношение. Парите се подреждат тихо и стабилно, а интуицията ви пази от грешки. Флиртът лесно прераства в нещо сериозно, стига да сте отворени. В средата на месеца не бързайте с решенията, колкото и изкушаващо да е. Краят изисква малко повече разходи, но скоро усилията се отплащат. Обградете се с красота – тя ви зарежда.

Стрелец

Март идва като калейдоскоп – завърташ го и всеки ден е различен. Любобопитството ви е на максимум, а животът ви поднася нови уроци и изненади. Понякога се колебае, но рутината и малките задачи ще ви върнат баланса. Любовта пламва неочаквано и може да ви завърти главата – приятно и малко опасно. В средата на месеца пазете портфейла от импулсивни покупки. Краят носи лекота, сантименталност и желание да направите дома си по-топъл и красив.

Козирог

Март ви подканя да погледнете семейството с нови очи. Старите модели вече не работят и е време за промяна с повече такт и търпение. В началото ви чакат нови хора и

неочаквано вдъхновение, дори страст, която може да се окаже доходоносна. В средата на месеца домът излиза на преден план – Козирози, време е за уют и порядък. Краят носи спокойствие, ясни планове и усещане, че всичко си идва на мястото.

Водолей

Март ви кани да пуснете старите обиди по течението и да дишате по-свободно. Пролетта събужда мечтите ви, а финансите позволяват да сбъднете поне една от тях. В началото ви чака пътуване или среща, която ще отвори нов хоризонт. В средата на месеца внимавайте с големи отговорности и чужди съзлививи истории. Краят носи професионален успех и подкрепа от силни хора. Водолеи, очаквайте и странни, но много показателни сънища.

Риби

Март започва с умора и колебливо настроение, но това е само тиха вълна преди промяната. Визуализацията и вярата в добрия изход ще подредят мислите ви. Началото е подходящо за инвестиции в себе си – знания, стил, увереност. Средата на месеца носи движение, нови проекти и пътувания, но и нужда от грижа за здравето. Краят е силен и вдъхновяващ: Рибите ще намерят смелост да се защитят и да затворят стари страници.

Мирослав Борисов 11г

С
У
Д
О
К
У

	4			2	7	
	8			9		2
1		2		4	3	
	3				9	4
	7		9			6
	6	1	5			8
	2		3		5	8
7			9			1
	1	4				2

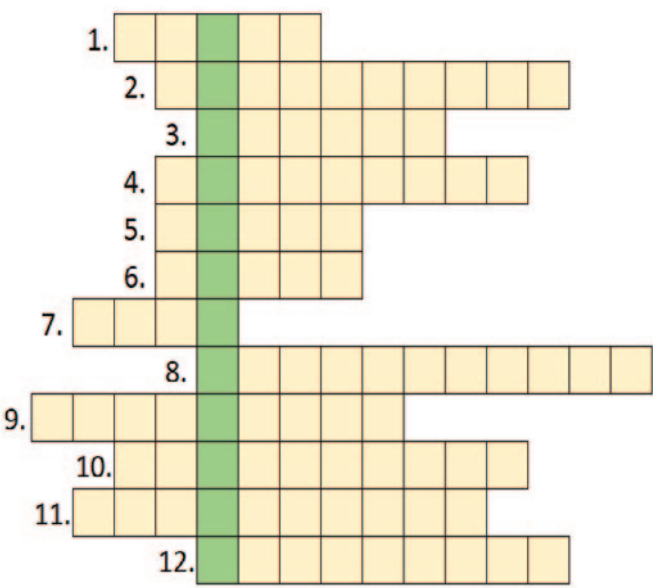
лесно

6			8			2	
		9		2		8	5
				4			9
	2	8				3	1
4				9	8		7
	1		3	5			6
2	7		4				
		6		8			5
		4		6			3

трудно

Кръстословица

- Украса от цветя и клонки, поставяна на главата.
- Гривна от усукани конци, с която ни окичват за здраве на Първи март.
- Сезонът на новото начало, който официално посрещаме в края на месеца.
- Националният флаг или флаг с три цветя.
- Най-скъпата жена, за която децата приготвят картички на Осми март.
- Класическият жест на внимание и ароматен подарък за Международния ден на жената.
- Числото от месеца, в което светът празнува икономическите и политически постижения на жените.
- Вътрешното чувство за чест и собствена значимост, морален компас.
- „Благата вест“ за християните, празник честван на 25 март.
- Духовно или политическо освобождение от тежко бреме или иго.
- Устойчиво положително качество на характера, водещо към благородни дела.
- Българите проявили нечуван героизъм в боевете за свободата ни.

1. Украса от цветя и клонки, поставяна на главата.
2. Гривна от усукани конци, с която ни окичват за здраве на Първи март.
3. Сезонът на новото начало, който официално посрещаме в края на месеца.
4. Националният флаг или флаг с три цветя.
5. Най-скъпата жена, за която децата приготвят картички на Осми март.
6. Класическият жест на внимание и ароматен подарък за Международния ден на жената.
7. Числото от месеца, в което светът празнува икономическите и политически постижения на жените.
8. Вътрешното чувство за чест и собствена значимост, морален компас.
9. „Благата вест“ за християните, празник честван на 25 март.
10. Духовно или политическо освобождение от тежко бреме или иго.
11. Устойчиво положително качество на характера, водещо към благородни дела.
12. Българите проявили нечуван героизъм в боевете за свободата ни.

Емах в класната стая

Истории от живия живот

В часа по литература учениците обсъждат разказа „Ветрената мелница“.

Ученичка:

– Главният герой Лазар Дъбака е ходил с лалугери (вм. с диолгери) по Влашко.

Глас от класната стая:

– Какви лалугери? Лалугерът е птица.

Отново в часа по литература.

– На мелницата хората са мелели

жито, пшеница и други такива зърна.

В часа по география ученик пита учителката:

– Къде на картата да го нанесем тоя ръж?

В произведението се създава усещане за възмут от поведението на героите.

Редакционен екип

Цветелина Христова 12б, Яна Янева 11а, Йоан Градинаров 11а, Никол Ангелова 11а, Марта Милева 11а, Стефания Петрова 11б, Ева Иванова 11б, Ира Карабиберова 11б, Деян Тончев 11в, Михаела Минкова 11в, Мирослав Борисов 11г, Мартин Йотов 11г, Цветина Данчева 11г, Мария Петрова 11г, Мартин Първанов 9а, Ана Постълуейт 9б

Редактор Ивелина Танева
Предпечат Йончо Йончев

Броят е редакционно приключен на 18.02.2026г.

Издава: Инфо Принт ЕООД – гр.Плевен
Печат: info-print.com

Тираж: 500